

PRAVIETOJUMI IZSKAIDRO MŪSDIENU NOTIKUMUS

1 Nolieksim mūsu galvas. Dārgais Debesu Tēvs, mēs šovakar pateicamies Tev, ka Tu esi atbildējis uz mūsu lūgšanu. Šī nabaga sieviete, kas guļ šeit, viņas operācija neizdevās. Bet, ak, Dievs, mēs atceramies to pirmo operāciju, kas reiz tika veikta uz zemes, to izdarīji Tu pats. Tu izņēmi no Ādama sāniem ribu, aizdarīji griezumu un uztaisīji sievu. Ak, Tēvs, es lūdzu šovakar, lai tieši tagad nonāk Tava roka un paveic šo diženo lietu, ko mēs lūdzam. Un tos pārējos, Kungs, šo sievieti, kas cieš no garīgās nomāktības, visus pārējos, kuriem ir lūgumi, mēs vienkārši nododam viņus Tev, Tēvs, no visas sirds. Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

Man tā ir īstena privilēģija būt šeit šovakar un redzēt šo lielisko auditoriju un skaisto dziedāšanu, brīnišķīgo kori. Es vienkārši aizdomājos par to atšķirību, redzot šos puišus, kas tur stāv, glīti, izskatīgi puīši, glītas frizūras... Es aizdomājos; vakar vakarā, tajā vietā, kur es esmu apmeties, tur ienāca vairāki nelieši un mēģināja noslīcināt baseinā kādu zēnu; viņiem nācās kādu izsaukt un viņus no turienes aizvest. Kāda atšķirība, redzot puīšus, kas tur stāv un dzied evaņģēliskas dziesmas; kāda atšķirība!

2 Es domāju par to, ko teica brālis Henrijs: “Tiem vīriešiem ir tādi mati, kādiem vajadzētu būt sievietēm,” saprotiet, tā tas ir. Viņi izskatās kā... Es redzu, ko mēģina darīt tie puīši, ievēdot tos matus...viņi pat liek tajos ruļļus pa visu seju. Es nezinu, dažreiz man zūd drosme. Šķiet, ka šis ir īstens izkropļošanas laiks. Vīrieši mēģina valkāt sievietes drēbes, bet sievietes valkā vīriešu drēbes. Vīrieši ļauj augt saviem matiem kā sievietēm, bet sievietēm ir mati kā vīriešiem. Kas īsti notiek ar šiem cilvēkiem? Vai tiešām šo tautu, šos cilvēkus un šo pasauli ir pametušas pēdējās pieklājības un cieņas paliekas?

3 Šis ir briesmīgs laiks, bet tas ir visbrīnišķīgākais laiks, kad sludināt Evaņģēliju. Ja es būtu varējis stāvēt uz laika malas, pirms tas radās, un Tēvs būtu paskatījies uz mani un teicis: “Kurā no visiem šiem periodiem tu gribētu sludināt?” Es gribētu tieši tagad. Tieši tagad, mazu brīdi pirms Viņa atnākšanas.

4 Skatoties uz šo auditoriju, kas sēž šeit, mūsu priekšā... Kāds mans draugs kalpotājs vakar Tūsonā jāja uz zirga. (Atceroties to cilvēku ar šo...to sievieti ar muguras diska problēmu.) Šis zirgs nometa viņu zemē. Cits vīrs man šodien pulksten vienos no rīta piezvanīja uz viesnīcu un sacīja: “Tas vīrietis ir veterānu slimnīcā, un viņa acis ir stiklainas, viņa mugura ir sadragāta, viņa nieres ir izspiestas, un viņa sirds teju teju pārstās darboties.” Un es nometos ceļos uz grīdas, viņš bija telefona otrā galā, un aizlūdzu par viņu. Un te nu viņš sēž šovakar, tepat. Tas notika pagājušajā naktī. Bob, vai tu varētu piecelties? Dievs atbild uz lūgšanu no rīta, vakarā, pusdienlaikā, pusnaktī vai jebkurā laikā.

5 Un tā, es, kā saka, esmu izplūdis sludinātājs. Man nepavisam nepatīk, ka man jāsāk šajā vakara stundā, un es biju domājis, ka ieradīšos vienkārši kā viesis. Nesen vakarā, nu, es te runāju vienā vietā un...piecpadsmit minūtes pēc tam, kad es biju sācis, cilvēki sāka vākt traukus un žestikulēja man: “Beidz! Apklusti, tev jāiet no šejienes prom,” smēķēdami cigaretes, un uzvedoties šādā veidā. Tā nebija banketa rīkotāju vaina, tā bija to cilvēku vaina, no kuriem tas bija izīrēts. Un priekšsēdētāja sieva aizgāja un pateica menedžerim, viņa teica...

6 Sacīja: “Nu, jums bija paredzēts pamest šo vietu pusdesmitos.”

7 Atbildēja: “Līgumā tas taču nebija minēts.”

8 Šī kundze, šovakar...viņa atbrauca šurp (ļoti jauka kundze), un viņa sacīja: “Mēs sapratām, ka jums tas ir vajadzīgs,” sacīja, “vienkārši izmantojiet to tik ilgi, cik vēlaties.” Tā ka tas bija ļoti jauki. Tāpēc es esmu ļoti pateicīgs par to. Tas ir ļoti jauki.

9 Brāli Henrij, es patiešām novērtēju tavu laipnību, uzaicinot mani šurp, uz šo saietu.

10 Pagājušajā vakarā man bija tas gods būt šeit, Dieva asamblejās, kur, manuprāt, draudzes gans ir brālis Būns. Es tur brīnišķīgi pavadīju laiku kopā ar šo cilvēku grupu. Un rīt vakarā mēs

dodamies kaut kur uz šejieni, es pat nezinu, kur tas ir, un tā būs vēl viena sapulce. Viņi par to visu parūpējas, es tikai turpinu lūgties, lasīt un doties, un es tikai teju teju spēju turēties līdzī.

11 Taču, lūk, šodien mēs redzam dīvainas lietas. Lūk, es atcerējos, ka pēdējo reizi, kad biju šeit, tas bija telšu sanāksmē. Es atceros, ka es par to runāju vakar vakarā, par kādu pāri, kas atnesa savu mirušo mazuli. Tas bija kaut kur šeit, viņi brauca visu dienu un nakti. Tā māte tur sēdēja, noskumusi, turēdama rokās to bērniņu. Lūk, varbūt viņa šobrīd atrodas šeit, cik nu es zinu. Un viņa...tas vīrs, ar viņiem kopā bija vēl daži pāri, un viņi bija..... Un viņa teica...pajautāja man, vai es varētu pienākt (to izdarīja vīrietis) pie mašīnas. Es paņēmu to mazo bērniņu, un vienkārši manās rokās bija mazs, miris, stīvs, auksts ķermenītis; un es sāku lūgt. Un, kad es palūdzu, šķita, ka tas ķermenītis sāk palikt silts. Tāpēc es vienkārši...es turpināju lūgties. Viņš sāka spārdīties un kustēties, tā tik uz priekšu, tāpēc es...sāka raudāt. Es atdevu viņu atpakaļ mātei, viņa atgriezās mājās kopā ar viņu. Cik man zināms, viņi varbūt pat nav kristieši. Saprotat? Tas bija brīnišķīgi.

12 Bet, lūk, par ko es aizdomājos šovakar, ka es zinu kādu draudzi, kas arī mirst, tie ir mūsu pentakostu ļaudis. Mums ir jātiek no tā ārā, hm-hm, tas arī viss. Un vienīgais veids, kā jūs to izdarīsiet, ir lūgšana un pielāgošanās Dieva Vārdam. Tas ir vienīgais veids, kā mums tas izdosies. Ir tikai viena izeja, Viņš ir tas ceļš, Jēzus Kristus, tas pats vakar un šodien, un mūžīgi. Vai mēs gribam, lai mūsu draudze nonāktu tādā stāvoklī, kā viņš tur stāstīja, kā Anglijā? Tieši tādēļ es esmu bijis, jūsprāt, tik ass, bļaudams uz jums. Un es negribu to darīt, bet es negribu redzēt, kā draudze nonāk tādā stāvoklī. Jūs arī nevēlaties būt tādā stāvoklī. Tā nagla ir jāiedzen līdz galam, lai tas tā pamatīgi turētos. Tam ir jātiek izdarītam.

13 Un tā, šovakar man ir dažas Rakstu vietas un tēma, par ko es gribu kādu brīdi parunāt. Es nepateikšu, cik ilgi tas būs. Ja jūs sagursiet, nu...varbūt es beigšu pēc trīsdesmit minūtēm, bet tas vienkārši ir atkarīgs no... Es vienmēr to kaut kā atstāju Svētā Gara ziņā, vienkārši, lai kādā virzienā Viņš vestu.

14 Vēl uz brītiņu nolieksim mūsu galvas, parunāsim ar Autoru, pirms mēs atvērsim šo Viņa Grāmatu.

15 Visuvarenais Dievs, šīs Grāmatas Autors, mēs lūdzam caur Jēzu Kristu. Mēs esam pateicīgi par to, ko šovakar jau esam dzirdējuši. Ja mums vajadzētu akcentēt šo sanāksmi, sakot: "Āmen," un doties mājās, tad bija labi būt šeit, jo mēs zinām, ka Tu esi bijis ar mums. Un Tēvs, kad mēs atveram šo Vārdu, runā uz mums tagad pa tiešo no šī Vārda, lai mēs zinātu to stundu, kurā mēs dzīvojam. Ja mēs zinām stundu, kurā dzīvojam, tad mēs varam sagatavoties šai stundai; bet, ja mēs ieejam akli, nezinādami, kas un kur, tad mēs nezinām, kā sagatavoties. Tādēļ, Tēvs, mēs lūdzam, lai Tu ļauj mums tur ieraudzīt to Šķirstu, tās atvērtās Durvis un vēstījumu, kas aicina mūs ieiet. Dāvā to caur Jēzu Kristu Vārdu. Āmen.

16 Es gribu nolasīt Svēto Rakstu fragmentu, kas atrodams Lūkas Evaņģēlija 24. nodaļā.... Es sākšu ar 13. pantu un nolasīšu daļu no tā.

Un redzi, divi no tiem gāja tai pašā dienā uz kādu pilsētiņu, tā bija sešdesmit stadijas no Jeruzālemes, vārdā Emava.

Un tie sarunājās par visām tām lietām, kas bija notikušas.

Un gadījās, kad tie tā savā starpā runāja un apspriedās, arī pats Jēzus tiem tuvojās un gāja ar viņiem.

Bet viņu acis tapa turētas, ka tie Viņu nepazina.

Un Viņš tiem sacīja: "Kādas tās runas, ko jūs runājat savā starpā uz ceļa, iedami ar bēdu pilnām sirdīm."

Tad viens, vārdā Kleops, atbildēja un Viņam sacīja: "Vai Tu viens esi tāds svešinieks Jeruzālemē, kas nezina, kas šinīs dienās tur noticis?"

Un Viņš tiem sacīja: "Kas tad?" Un tie Viņam sacīja: "Tas ar Jēzu no Nacaretas, kas bija pravietis,

varens darbos un vārdos Dieva un visas tautas priekšā,

ka To mūsu augstie priesteri un virsnieki nodevuši pazudināšanai uz nāvi un Viņu situši krustā.

Bet mēs cerējām, ka Viņš ir Tas, kas Israēlu izpirks; un turklāt šodien ir tieši trešā diena, kopš šīs lietas notikušas.

Tad arī kādas no mūsu sievietēm mūs izbiedēja; tās agri bijušas pie kapa

un, Viņa miesas neatradušas, nāk un saka, ka esot redzējušas eņģeļu parādīšanos, kas saka, Viņš esot dzīvs.

Un kādi no mums nogāja pie kapa un atrada tā, kā sievas sacīja, bet Viņu pašu tie neredzēja.”

Tad Viņš tiem sacīja: “Ak, jūs nesaprašas un sirdī kūtrie ticēt visam tam, ko pravieši sludinājuši!

Vai Kristum tā nebija jācieš un jāieiet Savā godībā?”

Un, iesākdams no Mozus un visiem praviešiem, Viņš tiem izskaidroja visus rakstus, kas par Viņu rakstīti.

Lai Tas Kungs pievieno Savas svētības Viņa Vārdu lasījumam.

17 Lūk, es nosauktu...ja es varētu to nosaukt par tēmu, tad es to nosauktu šādi: Notikumi... *Pravietojumi izskaidro mūsdienu notikumus.* Tas vienmēr ir bijis nemainīgs Dieva veids, kā ļaut Saviem ļaudīm uzzināt iepriekš, pirms notiek konkrēti notikumi.

18 Ja vien cilvēki Kunga Jēzus dienās būtu meklējuši Dievu un zinājuši, kam teju teju bija jānotiek, viņi nebūtu notiesājuši Jēzu uz nāvi. Bet tas notika tāpēc, ka bija jāpiepildās Rakstiem, jo ebrejus bija jāpadara aklus. Mēs visi to zinām.

19 Vai jūs saprotat, ka tas atkal ir apsoliņš tieši šajā periodā, kurā dzīvojam mēs? Lāodikejas perioda draudze, šis septītais draudzes periods, kurā mēs šobrīd dzīvojam, ir kails, nožēlojams, akls un nezina to. Tāpat kā Viņš padarīja viņus aklus tur, lai Viņa vēstījums nonāktu līdz izredzētajiem ļaudīm, Viņš ir apsoliņš to pašu darīt arī šodien.

20 Un es pateikšu to ar cieņu pret visiem maniem brāļiem un māsām Kristū, ka vienā no šīm dienām kāds pateiks: “Vai tad nav rakstīts, ka vispirms jānotiek šīm lietām?”

21 Un tas būs tāpat, kā tas bija toreiz: “Patiesi Es jums saku: viņš jau atnāca, un viņi izdarīja viņam to, ko gribēja.”

22 Kad tie Viņam jautāja, sacīja: “Nu, rakstu mācītāji saka, un Raksti saka, ka vispirms jānāk Ēlijam.” Viņi to sacīja Jēzum.

23 Viņš sacīja: “Viņš jau ir nācis, bet jūs viņu nepazināt.” Saprotat? Un varbūt tieši šādi tas atkal beigsies.

24 Lūk, mēs gribam būt informēti, lai zinātu, kam ir jānotiek šajā periodā, kurā mēs dzīvojam. Dievs ir iedalījis Savu Vārdu katram periodam, noteiktu daudzumu katram periodam, un mums jāņem vērā, ka viens periods nevar turpināties citā periodā. Tas vienkārši nedarbosies. Piemēram, kā es jau teicu, šķiet, ka tas bija pagājušajā vakarā vai arī... Es nepārtraukti runāju, vakaru pēc vakara, dažādās vietās, un dažreiz es izsaku kādu piebildi otrreiz, es negribu atkārtoties, bet tas... Es saku šādi: kāds labums būtu Mozum, ja viņš mēģinātu sludināt Noasa vēstījumu? Vai arī, kāds labums būtu... ko labu būtu izdarījis Jēzus, ja Viņš mēģinātu sludināt Mozus vēstījumu? Vai arī, kāds labums būtu bijis Mārtiņam Luteram turpināt katoļu vēstījumu? Kāds labums būtu bijis Veslijam turpināt luterāņu vēstījumu? Kāds labums būtu bijis pentakostiem turpināt metodistu vēstījumu? Vai arī, kāds labums būs no tā, ja Pentakosti turpinās savējo, kad tiek aicināta Līgava? Redziet, mēs atrodamies tieši sēklas laikā, mēs esam šeit, beigu laikā. Lūk, ja kviešu grauds nekritīs zemē, tas paliks viens.

25 Kā tas kritīs... Kā es jau minēju, kopš iznāca tā vācu autora grāmata, kas, iespējams, ir jūsu pilsētā; viņš ir uzrakstījis vienu no viskritiskākajiem rakstiem. Viņš ir neticīgais. Protams, es viņu

nenosodu par to, ka viņš mani ir šādi nosodījis. Taču, tā kā viņš ir bezdievis, šai grāmatai nevajadzētu atrasties plauktos. Viņš saka: “Dievs, kurš varēja sēdēt un, kā tiek apgalvots, varēja atvērt Sarkano jūru un izglābt savu tautu, un pēc tam tumšajos viduslaikos sēdēt rokas uz vēdera salicis un vērot, kā kristiešus plosa lauvas; kā tās mātes ar darvā izmērcētiem matiem karājas pie krustiem un tiek sadedzinātas; un viņu bērnus...kā grūtniecēm tika pārgriezti vēderi, liekot likmes par bērna dzimumu, un varēja tur sēdēt un ļaut tam notikt, lai gan šie cilvēki it kā bija šī Dieva kalpi!”

26 Saprotiet, Raksti ir iedvesmoti. Jūs nekad nevarēsiet Rakstus iepazīt, vienkārši apsēžoties un lasot tos no teoloģiskā skatpunkta, no izglītojošā skatpunkta; tas nekad nav darbojies.

27 Nesen es runāju ar kādu baptistu kalpotāju, un viņš teica: “Līdz mēs neiemācīsimies pareizu grieķu valodu, līdz mēs...”

28 Es sacīju: “Vēl pirms Nikejas padomes viņi strīdējās par grieķu vārdiem Bībelē.” Šādi to nevar iepazīt.

29 Bībelei ir jābūt atklātai caur iedvesmu. Tas ir tas vienīgais, atklāsme. Jēzus sacīja Pēterim: “Uz šīs klints.” Šī atklāsmes klints atklāj to, kas Viņš ir. “Svētīgs tu esi, Sīmani, Jonas dēls, miesa un asinis tev to nav atklājušas, bet Mans Tēvs debesīs tev to ir atklājis; uz šīs klints Es celšu Savu draudzi.” Ne uz Pētera, ne uz Sevis, bet uz garīgās atklāsmes par to, kas Viņš ir.

30 Un Viņš ir Vārds! Jāņa Evaņģēlijs 1: “Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs. Un Vārds tapa miesa un mājāja mūsu vidū.” Vēstule ebrejiem 13:8: “Viņš ir tas pats vakar un šodien, un mūžīgi.”

31 Tādējādi mēs dzīvojam tajā dienā, kad Dieva Vārda izpausmei ir jāatnāk nevis uz pentakostu periodu, bet uz citu periodu. Un tas ir pareizi. Atcerieties, jūs... Es esmu neizglītots cilvēks; bet jūs nevarat apmānīt dabu, jo Dievs darbojas dabas nepārtrauktībā. Kā es esmu sacījis: gluži kā saule uzlec un noriet, un virzās cauri dienai, it kā skolas vecumā; un vakarā nomirst, lai nākamajā rītā atkal uzlēktu. Koki ziemas laikā ļauj sulai nolaisties lejā, ieiet saknēs, bet pavasarī atkal atgriezties.

32 Ievērojiet, Viņš to pielīdzināja kviešu graudam, Līgavu, un tāpēc Dievam bija jāļauj, lai tas turpinās šādi. Tā jaukā, patiesā, īstā draudze, kas izveidojās Vasarsvētku dienā, kopš Vasarsvētku dienas bija augusi un augusi, kļūdamā par varenu draudzi – tai bija jānomirst zemē tumšajos viduslaikos un jātiek apglabātai, tāpat kā visām sēklām. Tai bija jānomirst, lai tā atkal varētu iznākt reformācijā. Tā iznāca reformācijas cilvēkā, Mārtiņā Luterā. Un no turienes tas auga kā kviešu stiebrs. Pirmā lieta, kas parādās, ir divas mazas lapiņas, un tur izaug vairāk lapiņu. Parādījās Mārtiņš Luters un pēc tam Cvinglijs, un tik uz priekšu, Kalvins un...viņiem virzoties uz priekšu.

33 Visbeidzot tas ieiet vārpā. Tas bija Džons Veslijs Veslija periodā. Tā bija apputeksnēšana.

34 No turienes iznāca pentakostu periods, kas ir tik līdzīgs, gandrīz kā īsts kviešu grauds, ja jūs paskatīsieties uz stiebru. Bet, kad jūs paņemat šos kviešus un nomizojat tos, tajos nav vispār nekāda grauda, tā ir tikai miziņa grauda formā. Bet tā ir tur ievietota ar noteiktu mērķi – lai aizsargātu graudu līdz... Ja saule uzspīdētu tam šajā brīdī, tā to nogalinātu.

35 Tam ir jāpaliek tur līdz noteiktam laikam, tad visa dzīvība atstāj šo sēnalu (tāpat kā tā atstāja stiebriņu, atstāja ziedputekšņus), atstāj sēnalu un ieiet kviešos, un atkal izveidojas par tādu, kāda bija tur lejā zemē.

36 Lūk, mēs visi zinām, ka vienmēr, kad tiek dots kāds vēstījums, pēc trim gadiem cilvēki izveido organizāciju. Kad viņi to izdara, tūlīt iestājas nāve; tā notika Lutera laikā, tā notika Veslija laikā, tā notika Aleksandra Kempbela un visu pārējo laikā; tā notika arī pentakostu laikā. Tieši tā! Saprotat? Tas nonāk līdz tam, ka visi kļūst stīvi un nekustīgi un nespēj pieņemt jaunu atklāsmi. Viņi iekārtojas, apstājas, un tur viņi nomirst. Un Dzīvība iziet tam cauri un dodas tālāk, veidojot kviesi. Un, kad parādās kviesis, šī Dzīvība, kas izgāja cauri tam kviesim, augšāmcelšanās, to visu izveido, jā, izaudzē Aizraušanai.

37 Lūk, atcerieties, šis vēstījums vispirms sākās ar dievišķo dziedināšanu, ar brīnumu darīšanu. Tātad, ja Dievs būtu ļāvis tam notikt caur parastu draudzi, kas mums jau bija, tad tas nebūtu Dievs. Dievam nevajag izrādīties, Viņam nevajag... Viņš to visu nedara mūsu izklaidei, pie kā mēs, amerikāņi, esam pieraduši (pie izklaides); bet Viņš dara to, lai pievērstu cilvēku uzmanību tam, ka Viņš gatavojas kaut ko darīt.

38 Paskatieties uz Viņu, kad Viņš atnāca. “Brīnišķīgais pravietis, rabīns, pravietis no Galilejas.” Nu, Viņa kalpošana noritēja lieliski, Viņš tika aicināts uz visām draudzēm.

39 Bet kādu dienu Viņš apsēdās un sacīja: “Es un Mans Tēvs esam Viens.”

40 Ak vai! Tas bija nepieņemami. “Nost ar tādu tipu!”

41 “Ja jūs neēdat Cilvēka Dēla miesu un nedzerat Viņa asinis, tad jūsos nav Dzīvības.”

42 “Viņš taču ir vampīrs! Bēdziet prom no tāda cilvēka!” Saprotat?

43 Saprotiet, pēc tās zīmes kaut kam bija jāseko. Saprotiet, kaut kas sekoja.

44 Šis apvalks to saturēja, bet tagad apvalks atkrīt, tam ir jāatkrīt. Un atcerieties, ir pagājuši divdesmit gadi, bet no tā nav izveidojusies neviena konfesija, un tādas nebūs. Mēs esam nonākuši pie konfesiju beigām, kviesim veidojas forma. Bet, lūk, kas tagad notiek ar kviešiem, jūs nevarat...tiem ir jāpaguļ Dēla klātbūtnē, lai tie nogatavotos, pirms tos novāks kombains.

45 Un tā, notikumi, kurus mēs redzam notiekam, ir pilnībā atspoguļoti Bībelē; no ikviena perioda. Mēs domājam, ka mēs esam pavisam aizmaldījušies, bet tā nav, viss virzās precīzi saskaņā ar Dieva Vārdu.

46 Lūk, Bībele ir grāmata, kas atšķiras no visām pārējām svētajām grāmatām. Nav tādas grāmatas kā Bībele, jo Bībele ir Dievs Vārda formā. Saprotat? Tā ir... Vārds ir izteikta doma. Tās ir izteiktas Dieva domas, Viņa Vārdi caur praviešiem, un viņi uzrakstīja Bībeli, kura ir Vārda formātā. Un Jēzus to nosauca par “Sēklu”. Un jebkura sēkla dos augļus atbilstoši savai šķirnei, ja tā nonāks piemērotos apstākļos, piemērotā atmosfērā. Šī Grāmata ir... Šī pravietojumu Grāmata, tā pareģo nākotnes notikumus. Lūk, šī Grāmata satur pilnīgu Jēzus Kristus atklāsmi. To nevar ne papildināt, ne no Tās atņemt, un katrai atklāsmei ir jānāk caur To. Saprotiet, tam ir jābūt Vārdam.

47 Tā ka cilvēki saka: “Es saņēmu atklāsmi.” Jā, mēs zinām, ka Džozefam Smitam un daudziem citiem bija atklāsmes un pārējais, bet tas bija pretrunā ar Vārdu.

48 Tam ir jānāk saskaņā ar Vārdu, ja tas nāk no Dieva, jo tam ir jāapstiprina jeb jāpierāda Dieva klātbūtne. Un Viņš paredzēja visas šīs lietas, būdams... Ar Savu paredzējumu Viņš noteica, ieplānoja (Bībelē tas tiek saukts par iepriekšnolemšamu) katram periodam savu vietu un katram cilvēkam savu vietu, un katram vēstnesim savu vietu. Viņš ir Dievs, velns nevar Viņu piemānīt. Un Viņš ir Dievs, un Viņš ir noteicis visu, kam ir jānotiek, un tas notiek precīzi saskaņā ar Viņa Vārdu.

49 Tāpēc, ja mēs varēsim caur Viņa Vārdu saprast, kādā periodā un kādā laikā mēs dzīvojam...jūs to redzēsiet šeit Bībelē, par šo periodu, kam mums vajadzētu...kam būtu jānotiek šajā laikā.

50 Lūk, citas grāmatas... Mēs redzam daudzas grāmatas, kas tiek sauktas par “svētajām grāmatām” un tamlīdzīgi. Un es esmu lasījis Korānu un daudzas citas. Taču, redziet, viņu svētās grāmatas ir tikai ētikas, morāles kodeksi vai teoloģija.

51 Bet šī Grāmata ir Pravietis, tā atšķiras no visām pārējām grāmatām. Bībele ir Dieva Vārds, kas pareģo nākotni. Tā pareģo, jo tā brīdina.

52 Ja Dievs kaut ko sūta, Viņš saka un apsola Bībelē, ka Viņš neko nedarīs uz zemes, pirms neatklās to saviem kalpiem praviešiem. Tas ir Amosa 3:7. Viņš... Un Dievs nevar samelot. Viņš to atklāj, tā Viņš ir rīkojies visos laikos. Viņš šādi ir rīkojies vienmēr.

53 Un tā, mums ir absolīts, ka tas viss tiks atjaunots pēdējās dienās. Neviena draudze, neviena konfesija, ne metodisti, ne baptisti, ne prezbiterieši, ne pentakosti, viņi nekad (savā tagadējā

stāvoklī) neievedīs šo draudzi Līgavā. Viņi to nevar izdarīt, viņi nav tādā stāvoklī. Viņi ir pārāk cieši satvēruši viens otru pie rīkles, un ir iezadzies pasaulīgums un tā tālāk, un viņi ir nomiruši savā ceļā. Un Dievs to zina.

54 Un, lai atklātu šo Vārdu... Viens saka: “Nu, es *to* dabūju. Un, slava Dievam, tas nozīmē *to*.” Tieši tā tas bija, kad Jēzus atnāca pirmo reizi; katram bija kāda mācība, katram kaut kas bija. Tam būs jābūt kaut kam, kas ir sūtīts mums no Dieva. Un Dievs to ir apsolījis. Un vienīgais veids, kā Viņš to darīs, būs ievērojot Savu nemainīgo paraugu; saskaņā ar Maleahijas 4. nodaļu Viņš ir apsolījis pēdējās dienās sūtīt mums uz zemes pravieti, kas atkal pievērsīs cilvēku sirdis...“atkal pievērsīs bērnu sirdis viņu apustuliskajiem tēviem”. To Viņš ir apsolījis Savā Vārdā, Lūkas 17. nodaļā un daudzās citās vietās, kur Viņš to ir apsolījis, ka Viņš...ko Viņš darīs šajās pēdējās dienās, lai viss atgrieztos pie apstiprinātā Vārda.

55 Redziet, cilvēks var teikt, ko vien vēlas, bet, ja Dievs šo Vārdu neizskaidro... Redziet, mums ir pašiem savs skaidrojums, mēs sakām, ka tas nozīmē *to*. Bet metodists saka *tā*, baptists saka *tā*, pentakosts saka *tā*, unitārietis saka *tā*, divvienīgais saka *tā*. Un, ak vai, tā nu tas ir. Bet Dievam nav vajadzīgs neviens skaidrotājs, Viņš izskaidro pats Sevi. Viņš izskaidro Savu Vārdu, apstiprinot to tajā periodā, kam tas ir paredzēts; tajā periodā, kuram tas ir dots.

56 Mēs nedzīvojam pentakostu periodā, mēs dzīvojam citā periodā. Saprotiet, mēs nedzīvojam metodistu periodā, mēs dzīvojam citā periodā. Mēs dzīvojam jau augstāk, Līgavas periodā, kad draudze tiek izsaukta un sapulcināta kopā aizraušanai. Tas ir šis periods, kurā mēs dzīvojam tagad. Saskaņā ar manu patieso pārliecību, tā ir visīstākā patiesība.

57 Šī grāmata ir pravietojumu grāmata. Tiem, kas tai tic, ir pavēlēts to godāt un lasīt, un ticēt tās Autoram, jo katram tajā rakstītajam vārdam ir jāpiepildās. Visam, kas ir apsolīts, ir jāpiepildās, jo Tas ir Jēzus Kristus ikvienā periodā. Tas pats vakar: tas bija Jēzus Kristus Noasā, tas bija Jēzus Kristus Mozū, tas bija Jēzus Kristus Dāvidā, tas bija Jēzus Kristus Jāzēpā; tas ir Jēzus Kristus vakar, šodien un mūžīgi; Un tas ir Jēzus Kristus Savu ļaužu vidū šodien, darīdams tās lietas, ko Viņš apsolīja darīt šajā laikā. Tas ir Jēzus Kristus.

58 Bet draudze ir kļuvusi tik stīva, tik ļoti attālināta, kā šeit sacīja tas brālis. Un mūsu draudzes kļūst tādas pašas, tāpēc mums ir nepieciešams kaut kas, kas mūs satricinātu un atvestu atpakaļ pie Vārda. Kā mēs varam zināt, ka tas notiks? Tam ir jāatnāk saskaņā ar paša Dieva plānu. Tas nevar nākt no lajiem, tas neatnāks no uzņēmējiem, tas nevar atnākt no draudzēm. Dievs jau ir izstrādājis Savu plānu.

59 Nesen es runāju nacionālajā radio Šrīvportā, pārraidē visu valsti, par tēmu: “Nemēģiniet izdarīt Dievam pakalpojumu, ja tā nav Dieva griba.” Dāvids gribēja atvest Dieva šķirstu mājās. Viņš bija svaidīts ķēniņš. Nu, viņš apspriedās ar saviem delegātiem, ar saviem tūkstošu un desmit tūkstošu komandieriem un ar pārējiem. Un viņi visi sacīja: “Tas ir Tā Kunga Vārds.” Un viņš apspriedās ar priesteri: “Tas ir brīnišķīgi.” Un viņi visi bija tik iedvesmoti, viņi gavilēja, viņi veica visas iespējamās reliģiskās darbības. Bet tas bija pilnīgā pretrunā ar Dieva gribu, jo tajā zemē bija pravietis vārdā Nātans, un ar viņu pat nebija apspriedušies par to. Saprotat? Un mēs ieraudzījām, ka tas neizdevās, lai gan viņi bija patiesi, cenšoties ar to izdarīt Dievam pakalpojumu.

60 Tu vari būt ļoti paties, bet, kamēr tu nezini, ko tu dari, tu tikai cīnies ar tukšu gaisu. Atgriezieties Dieva Vārdā un izlabojieties, un tad ejiet; tad tu zini. Kā kareivis nezina, kas ir jādara, kamēr viņš nesaņem pavēli to darīt. Mums ir jābūt kristiešu karavīriem un jāsaņem pavēles no Bībeles šai stundai; nevis vakardienas pavēli, nevis aizvakardienas pavēli, bet šodienas pavēli, kur mums ir jāiet. Noskaidrojiet, kurā stundā mēs dzīvojam.

61 Šie mūsdienu notikumi mūsu acu priekšā risinās ātri, un viendien mēs sapratīsim, ka mēs būsim atstāti bez nekā un būsim notverti, apzīmogoti zvēra zīmē, nemaz nezinot to.

62 Lūk, un mums ir pacietīgi tas jāgaida, tie apsolītie pravietojumi, ikvienam no tiem ir jāpiepildās savā periodā. Jo mums ir pareģots, Autors to ir darījis jau iepriekš, un mēs gaidām, kad Viņš to darīs atkal. Kādā laikā mēs dzīvojam! Tas nedaudz atgādina kalendāru: jūs skatāties

kalendārā, lai redzētu, kurā gada dienā jūs dzīvojat, un jūs skatāties Dieva Bībelē, lai redzētu, kurā periodā mēs dzīvojam. Mēs nedzīvojam metodistu periodā, mēs nedzīvojam baptistu periodā. Mēs dzīvojam Līgavas periodā, aicinājumā, atgriežoties atpakaļ pie Dieva caur to kanālu, pa kuru Viņš apsoliņa to atvest atpakaļ. Viņš apsoliņa to izdarīt.

63 Taču, kā tas ir bijis ikvienā periodā, cilvēki ļauj kādam pievienot savu skaidrojumu, izmantojot teoloģiju, un neticēs, kad Dievs apstiprinās to dievišķā veidā. Tieši tāds ir Dieva skaidrojums; nevis tas, ko saku es vai ko saka kāds cits; bet to, ka tas ir Dievs, kas sniedz Sava Vārda skaidrojumu, pierāda Dieva apsoliņumi un Viņa darbības.

64 Viņi stāstīja jums, pentakosti, pirms četrdesmit pieciem, piecdesmit gadiem, jūsu mātes un tēvi, kad tie bija īsteni pentakosti, viņi izgāja no organizācijas, nolādēja to visu un aizgāja no turienes. Pēc tam, kā suns atgriežas pie saviem vēmekļiem, jūs atkal tajā atgriezāties, izdarījāt to pašu, kas nogalināja to draudzi, jūs tādā pat veidā nogalinājāt savējo. Nekas pret cilvēkiem, kas atrodas tajā, nekas pret to, to izdara tieši tā sistēma.

65 Mājās es...došos mājās... Es nesludinu šādas lietas kāda cita cilvēka sanāksmē. Es grasos sludināt "Pa čūskas pēdām", un noklausieties to, ja jūs paņemsiet lentes.

66 Un ievērojiet, ka viņiem neizdevās ieraudzīt apstiprinājumu tam, ka Dieva Vārda pravietojumi ir piepildījušies. Ja šie priesteri... Viņi bija izprātojuši, kā tieši Mesija nāks, viņi zināja, kas notiks. Farizejiem bija savs priekšstats, saduķejiem, hērodiešiem un visiem, viņiem bija savi priekšstati. Bet Viņš nenāca... Viņš atnāca pretēji tiem visiem, bet precīzi saskaņā ar Vārdu. Jēzus teica to pašu šeit: "Ja jūs būtu Mani pazinuši, jūs būtu pazinuši Manu dienu. Ja būtu zinājuši, jūs... Jūs sakāt: 'Nu, Mozus! Mums ir Mozus.'" Viņš sacīja: "Ja jūs būtu ticējuši Mozum, tad jūs ticētu arī Man, jo viņš rakstīja par Mani."

67 Bet, redziet, kad Dievs apstiprināja tieši to, ko Viņš bija apsolijis, viņiem bija tāds kā ļoti cēls priekšstats par Jēzus atnākšanu...es runāju par Mesiju. Mesijam noteikti bija jānāk tieši uz viņu grupu, pretējā gadījumā tas nebija Mesija. Nu, šodien tas ir gandrīz tas pats: "Ja tu neskaties caur manām brillēm, tu vispār neko neredzi." Saprotiet, un tā nu tas vienkārši ir. Mēs... Tā ir taisnība. Mums nepatīk par to domāt, bet tā ir visīstākā patiesība.

68 Vēstule ebrejiem 1:1, Dievs dažādos laikos rakstīja Bībeli Savā izvēlētajā veidā. Viņš nekad nav izmantojis teologus, lai to uzrakstītu, nedz arī ar viņu palīdzību to ir skaidrojis. Nekad nav bijis tā, ka teologiem būtu Dieva Vārda skaidrojums. Skaidrojums nāk tikai pie pravieša. Un mēs izklūsīm no šī jucekļa tikai tad, ja Dievs atsūtīs mums šādu pravieti, tieši tā, to var izdarīt tikai šādi. Tam ticēja, to gaidīja, bet piepildījums...

69 Redziet, to neuzrakstīja cilvēks, to uzrakstīja Dievs. Tā nav kāda cilvēka grāmata, tā nav kāda teologa grāmata. Tā ir Dieva Grāmata, kas ir pravietojumu Grāmata, ko ir uzrakstījuši pravieši un skaidrojuši pravieši. Bībelē ir teikts: "Tā Kunga Vārds nāk pie praviešiem. "Precīzi!"

70 Cik skaisti tas tika ilustrēts jeb, pareizāk sakot, nodemonstrēts, kad Jēzus atnāca uz zemes un Jānis bija tā laika pravietis, un viņš pravietoja. Cilvēki sacīja: "Ak, vai tu gribi teikt, ka Dievs iznīcinās mūsu lielās apvienības un visas šīs lietas? Un ka pienāks laiks, kad vairs nebūs pielūgsmes mūsu tempļos?"

71 Viņš stāstīja, ka tuvojas laiks, kad Dievs upurēs Dieva Jēru, Cilvēku. Un viņš teica, ka viņš atpazīs Viņu, kad Viņš atnāks. Un viņš teica... Viņš bija tik pārliecināts par savu vēstījumu, ka sacīja: "Viņš šobrīd stāv tepat jūsu vidū, bet jūs to nezināt." Viņš ir tepat jūsu vidū, bet jūs to nezināt.

72 Viendien, kad Jēzus iznāca, Jānis pacēla acis un ieraudzīja virs Viņa to zīmi, un viņš sacīja: "Lūk, Dieva Jērs, kas paņem prom pasaules grēku." Tieši tajā brīdī Jēzus zināja, ka Viņš ir apliecināts cilvēku priekšā. Lūk, Viņš bija Vārds; vai tad mēs par to šaubāties? Bībele saka, ka Viņš bija Vārds: "Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs. Un Vārds tapa miesa un mājāja mūsu vidū." Un te nu Viņš ir... Te nu ir Vārds uz zemes (Paskatieties! Ideāli!), ieiēt

ūdenī un dodas pie pravieša.

73 Tā tas ir, Vārds vienmēr nāk pie Sava pravieša. Tāpēc mēs nevaram gaidīt, ka tas nāks pie teologiem. Mēs nevaram gaidīt, ka tas nāks pie konfesijām. Tam ir jānāk pa to maršrutu, ko mums ir paredzējis Dievs, un tas atnāks tikai tādā veidā. Tas tiks ienīsts, nicināts, noraidīts. Kad tas atnāks, tas tiks nomests malā un tā tālāk, bet Dievs to tik un tā darīs. Tas tika noraidīts Jēzū Kristū, tas tika noraidīts Jānī, tas tika noraidīts Jeremijas laikā, tas tika noraidīts Mozus laikā. Tā tas notiek vienmēr. Bet Dievs turpina rīkoties tādā veidā, kā Viņš ir apsollījis. Tieši tā, Viņš vienmēr rīkojas tādā pašā veidā.

74 Tas cilvēks, kurš ir redzējis vīziju vai dzirdējis Viņa balsi, nekad to nav pilnībā sapratis. Daudzos gadījumos viņš to nesaprata, jo viņš bija vienkārši Dieva instruments. Tās ir Dieva domas, kas izteiktas caur cilvēka muti; doma, protams, ir izteikts vārds. Dievs izvēlas pats saskaņā ar Savu iepriekš nolemto izvēli. Viņš tā ir darījis katrā periodā, Viņš ir ielicis konkrētu cilvēku katram periodam. Piemēram, Mozu, kad viņam bija jāīsteno tas, ko Viņš bija sacījis Ābrahamam. Mozus piedzima kā atbilstošs bērns, viņš neko nevarēja ar to izdarīt. Viņš tāds piedzima, jo viņš bija dzimis tam mērķim.

75 Un tā mēs redzam, ka Dievs šādi rīkojas katrā periodā. Dievs pats izvēlas saskaņā ar Savu iepriekš nolemto izvēli, izvēlas Savus praviešus un pārējo attiecīgajam periodam; pielāgo viņa dabu, tā cilvēka dabu, viņa sludināšanas stilu atbilstoši viņa dāvanai, un to visu viņš dara, lai tas atbilstu tā laika izaicinājumam. Dievs rada šādu cilvēku un sūta viņu. Un Viņa prātā, kā es sludināju vakar vakarā, mēs esam Dieva gēna dīglis. Viņš zināja, ka šis cilvēks būs tajā periodā, vēl pirms uz zemes bija kāda molekula, gaisma vai kas cits.

76 Jo tu esi tava tēva gēns, un tu biji savā tēvā, tomēr tavam tēvam nebija sadraudzības ar tevi, jo viņš... Tu biji tur iekšā, bet tu to nezināji, un viņš to nezināja, bet tu izpauzies, lai tu varētu... lai viņš varētu būt ar tevi sadraudzībā. Un, piedzimstot no augšienes, tu piedzimsti no Mūžīgās Dzīvības. Un ir tikai viena Mūžīgās Dzīvības forma, un tā ir Dieva Dzīvība, *Zoe*, grieķu vārds *Zoe*, vienīgā Mūžīgās Dzīvības forma.

77 Tātad, ja tu esi Dieva dēls vai meita, tad tu visu laiku esi bijis Dievā. Bet Viņš zināja, kādā augsnē un kurā laikā tu tiksi iestādīts. Tāpēc tagad tu esi kļuvis par Dieva radību, Dieva dēlu, par izpaustu Dieva dēlu vai meitu, lai atbilstu šīs stundas izaicinājumam un apstiprinātu šīs stundas patieso un dzīvo Dievu, vēstījumu, kas izskan šajā laikā. Pareizi! Tu biji tur jau pirms pasaules radīšanas. Ja tā nebija... Ja tu nebiji šādā veidā izredzēts, tad, lai cik ļoti tu censtos to atdarināt, tev tas neizdosies! Kā jūs varat izspiest asinis no rāceņa, ja tajā nav asiņu?

78 Šī iemesla dēļ es cenšos runāt par... Cilvēki domā, ka mēs... mēs kliežam uz sievietēm par īsiem matiem... Un cilvēki saka man par tādiem izteikumiem: "Tu iznīcināsi savu kalpošanu." Iznīcināt kalpošanu, ko ir paredzējis pats Dievs? Tas nav iespējams! Un, kad cilvēki dzird Dieva Vārdu... Kad bērns ir ieņemts mātes dzemdē, kad tur iekšā nonāk viena šūna, tai virsū uzaug cita šūna. Nav tā, ka viena šūna ir no cilvēka, bet nākamā ir no suņa, bet nākamā no kaķa, bet nākamā vēl no kaut kā; tas ir tikai un absolūti cilvēks. Un, ja cilvēks piedzimst no Dieva Gara, viņš savā dzīvē neko neinjicē, tas ir tīrs Dieva Vārds, apstiprināts tai stundai. Viņš pieņem Dieva Vārdu pilnībā, viņš tam nepievieno nekādas ticības mācības vai ko citu. Tas ir tīrs, neaptraipīts Dieva Vārds, izpausts mūsu vidū.

79 Ieskatieties Bībelē, un tad jūs ieraudzīsiet, kur un kādā periodā mēs dzīvojam, kad jūs ieraudzīsiet, kā izpaužas tās varenās lietas. Ja Dievs ir kaut ko apsollījis, Viņš vienmēr to izpilda. Katra perioda beigās, kad draudze nonāk pagrieziena punktā un novēršas no Vārda, atgriežas atpakaļ pie grēka un pasaulīguma... Pasaulīgums ir grēks. Bībelē ir teikts: "Ja jūs mīlat pasauli vai šīs pasaules lietas, tad Dieva mīlestības nav pat jūsos."

80 Sludinot vakar vakarā, es runāju par upuri, par Jēru, kas tika upurēts. Bija jāpaiet septiņām dienām, kas simbolizē septiņus draudzes periodus. Cilvēku vidū nedrīkstēja būt nekas raudzēts, septiņas dienas nedrīkstēja būt nekas raudzēts. Tas nozīmē, ka nekas nav Tam piejaucies, Tas visu

laiku ir bez rauga. Un mēs negribam, lai mums ir piejauktas kaut kādas ticības mācības, raugs un tās lietas. Mēs negribam sajaukties ar šo pasauli. Tai ir jābūt neraudzētai Dieva Maizei, Dieva Vārdam, neaptraipītam Dieva Vārdam, jo: “Cilvēks dzīvos no katra Vārda, kas iziet no Dieva mutes.”

81 Mūsu konfesionālās sistēmas, domstarpības un citas lietas ir piemaisījušas mums raugu un *to*, un *šo*, un pasauli, un modi. Un, ak, tas ir nonācis līdz tam, ka Holivuda ir gandrīz visur. Galu galā tas būs kā Anglijā, kad kaunēsies no aicinājuma pie altāra. Ak vai! Kā teica viens brālis: “Kā var noķert zivi tādā laivā?” Tā tas ir.

82 Mums ir jāsludina Evaņģēlijs tā pilnībā, ar Dieva spēku, lai apstiprinātu to saskaņā ar apsolīto šim periodam un pierādītu, ka tā tiešām ir Dieva griba. Ārpus tā tu esi tikai draudzes loceklis, nav nozīmes, cik ļoti tu centies izdarīt Dievam pakalpojumu. Tu vari iet uz draudzes pasākumiem, tu vari būt tik ļoti uzticīgs draudzei; taču, ja tevī nav bijis iecerēts tas Mūžīgās Dzīvības dārglis, lai tu kļūtu par Dieva dēlu vai meitu, tu izaugsi kā kaut kas deformēts un nekad nebūsi īsts, paties Dieva dēls vai meita.

83 Es bieži stāstu šo stāstu par mazo ērglenu. Kā kādu dienu zemnieks apsēdināja vistu, un viņam bija... Es ceru, ka jums tas neizklausās zaļojoši. Bet kāds zemnieks apsēdināja vistu, un viņai bija... viņai pietrūka vienas olas perējumam. Es šaubos, vai kāds šeit zina, kas ir olu perēšana, cik olu ir vajadzīgs. Bet, lai kā tur nebūtu, viņam pietrūka vienas olas līdz pilnam skaitam, tāpēc viņš apzaga ērgļa ligzdu, kurā bija divas olas. Un viņš to olu palika zem vistas.

84 Kad šis ērglens izšķīlās starp tiem visiem cāļiem, viņš bija dīvains putns. Viņš nespēja saprast vistas klukstēšanu, tā nerunāja tā, kā viņš...kā viņš būtu gribējis dzirdēt. Un viņa kašājās kūts pagalmā un barojās no turienes, taču tā nebija barība viņam. Viņš bija neglītāis pīlēns viņu vidū. Vista klukstēja, bet viņš to nesaprata. Viņa šurpu turpu staigāja un ēda *to* un ēda *šito*, viņš to nesaprata. Bet kādu dienu viņa māmuļa, pareizāk sakot, jums tā ir māte... Es... Dienvidos mēs sakām “māmuļa”.

85 Nu, katrā ziņā viņš...viņa māte zināja, ka viņai bija divas olas, bet tur gulēja tikai viena no tām, tāpēc viņa sāka meklēt otru. Viņa riņķoja apkārt visam tam apvidum, un visbeidzot viņa pārlaidās pāri kūts pagalam. Viņa ieraudzīja viņu tur lejā, kā viņš tur sekoja tai vecajai vistai. Viņa iekliedzās: “Dēliņ! Tu neesi vista, tu esi ērglis!” Tas viņam izklausījās ļoti pareizi. Kāpēc? Viņš jau no dzimšanas bija ērglis.

86 Tā arī vīrietis vai sieviete, kas ir sēdējuši zem ticības apliecībām un aukstas, formālas reliģijas, ja viņam ir lemts kļūt par Dieva dēlu un viņš redz Dieva Vārdu, kas tiek sludināts tā spēkā, un Dievs to apstiprina – viņš ir ērglis jau no dzimšanas, viņš skries pie Viņa, kā divi reiz divi ir četri. Viņš neko nevar ar to izdarīt, jo pati viņa būtība mīl Dieva Vārdu. Man vienalga, kas ko saka – kad viņš redz, ka Dieva Vārds izpaužas, viņš lido pie Tā, jo viņš ir ērglens.

87 Turpinot no stāstu, viņš sacīja: “Māmiņ, kā es tikšu no šejienes augšā?”

88 Un Viņa sacīja: “Vienkārši palecies, es tevi satveršu.”

89 Vienīgais, kas tev ir jādara, tev ir jāpielec kājās, viens lēciens pretim Dievam, viens apsolījums: “Kungs Jēzu, es ticu Tev no visas sirds. Es ticu šīs stundas vēstījumam. Es redzu, ka tas ir apstiprināts, un es zinu, ka tas ir pareizs.” Lec kājās, un Mamma tevi satvers. Neuztraucies, tu esi ērglis, viņa tevi uzreiz noķers.

90 Lūk, mēs apzināties, ka dzīvojam satriecošā un varenā laikā, kad šīs Bībeles patiesības... Ticīgie ir ieraudzījuši to apstiprinātu, jau pats tā apstiprinājums ir pierādījums, ka tajā ir Dievs. Absolūti! Tas ir tad, kad apsolītais Vārds, Dieva apsolījums tiek darīts zināms. Sēkla izdīgst, un viņi redz to un tic tam. Citi vienkārši nespēj to ieraudzīt, kaut kā viņi paliek sēžot un skatās uz to.

91 Ziniet, es esmu tik daudz sludinājis pa visu valsti, ka šajā valstī it kā vairs nevajadzētu būt nevienai sievietei ar īsi apgrieztiem matiem. Bet katru reizi, kad es atgriežos, tādu ir vēl vairāk. Kas notiek? Kaut kas nav kārtībā! Jūs taču zināt, ka tā ir teikts Vārdā! Jūs teiksiet: “Nu, tam nav nekādas nozīmes.” Tam ir nozīme!

92 Ir viens brīnišķīgs brālis, viņš teica: “Brāli Branham, es gribu uzlikt uz tevis rokas. Es tevi mīlu. Tu grauj savu kalpošanu.” Teica: “Nav tava darīšana pārņemt to visu tām sievietēm.” Teica: “Ļauj to darīt draudzes ganiem.”

93 Es sacīju: “Tomēr viņi to nedara.” Es sacīju, lūk...

94 Viņš sacīja: “Nu, tā nav tava darīšana, vienkārši lūdzies par slimajiem.”

95 Es sacīju: “Kuram tad tā ir darīšana? Es esmu aicināts sludināt Evaņģēliju.”

96 Sacīja: “Es uzliksu tev rokas un paprasīšu, lai Dievs paņem to prom no tevis.”

97 Es sacīju: “Ja vien tu atļausi man uzlikt rokas arī tev.” Saprotat? Un es sacīju: “Es palūgšu, lai Dievs atver tavas acis un tu to ieraugi.” Nu, tā tas ir!

98 Viņš sacīja: “Tev būtu jāsludina... Cilvēki tic, ka tu esi Dieva kalps, pravietis.” Viņš sacīja: “Tev vajadzētu mācīt tām sievietēm, kā saņemt lielas dāvanas un pravietot, un pārējo.”

99 Es sacīju: “Kā es varu viņiem mācīt algebru, ja viņi netic pat savai ābecei?” Saprotat? Tieši tā! Tāpēc tas nedarbosies. Tas ir vienkārši visos... Tā tas ir. Ja jūs nevarat izdarīt parastas lietas, kā jūs varēsiet izdarīt garīgas lietas? Dabiskas lietas. Protams! Brāli, māsa, tas var izklausīties kā joks, bet tas ir Evaņģēlijs! Tā ir Evaņģēlija patiesība. Tā tas ir!

100 Ievērojiet, ka šodien mēs redzam, ka cilvēki... Daudzi cilvēki tam vienkārši nespēj noticēt, pat Gara piepildīti cilvēki. Es jums pateikšu kaut ko tādu, kas iesprūdis jums kaklā. Kristība ar Svēto Garu nenozīmē, ka jūs tur ieiesiet, it nemaz, it nemaz, tam nav nekāda sakara ar tavu dvēseli. Tā ir kristība, saprotiet. Lūk, šeit iekšā ir tā dvēsele, un tai ir jānāk no Dieva. Bet no ārpuses jums ir piecas maņas, un piecas ieejas tavā... lai sazinātos ar savām zemes mājām. Iekšienē jums ir gars, un tam ir piecas izejas: jūsu apziņa un mīlestība, un tā tālāk, piecas šī gara izejas. Atcerieties, šajā garā jūs varat būt kristīti ar īstenu Dieva Garu un joprojām būt pazuduši. Tieši dvēsele ir tā, kas ir dzīva, tā ir Dieva iepriekš nolemta.

101 Vai tad Jēzus neteica: “Daudzi nāks pie Manis tanī dienā un sacīs: 'Kungs, vai Es neesmu izdzinis ļaunos garus, darījis lielus, varenius darbus, pravietojis, lietojis lielas Dieva dāvanas?’” Un Viņš tiem atbildēja: “Ejiet prom no Manis, jūs, netaisnības darītāji. Es jūs nekad neesmu pazinis.” Daudzi tādi nāks tajā dienā.

102 Vai tad Kajafa nepravietoja? Viņš bija velns. Mēs redzam, ka tur... Un šie priesteri, tie lieli vīri, kas tika uzskatīti par tā laika lielajiem līderiem, ar pazemību un visu pārējo, tomēr viņi nespēja ieraudzīt pašu Dieva Vārdu, kas bija izpausts viņu priekšā.

103 Mēs varētu izskatīt veselu sarakstu ar tādiem, ko es esmu šeit pierakstījis. Kā ir ar Bileāmu? Viņš bija... Jūs teiksiet: “Dievs mainīja Savas domas.” Viņš nemaina Savas domas!

104 Kad Bileāms izgāja un devās uz turieni kā pravietis (bīskaps, sludinātājs, sauciet viņu, kā vien vēlaties), viņš bija liels cilvēks. Bet, kad viņš jautāja Dievam par došanos uz turieni un Izraēla nolādēšanu (tie viņam nekad nebija patikuši)... Tā ka, kad viņš lūdza atļauju iet, Dievs sacīja: “Neej!”

105 Tad viņi nosūtīja kādas augstas amatpersonas, varbūt kādus bīskapus, prezbiterus vai ko tamlīdzīgu, sacīja... kādu izglītotāku, lai viņu pārliecinātu. Viņš devās atpakaļ un atkal prasīja Dievam. Tev nav Dievam jāprasa otreiz! Kad Dievs to saka pirmo reizi, tad tas ir viss! Tev nav jāgaida kaut kas cits.

106 Rebeka negaidīja otro rīkojumu. Tie viņai pajautāja, teica: “Vai tu iesi?”

107 “Ļaujiet viņai pašai pateikt.”

108 Viņa sacīja: “Es iešu!” Dievs bija viņu spēcīgi iedvesmojis. Viņa kļuva par vienu no Bībeles karalienēm, rīkodamās saskaņā ar Dieva Gara pulsāciju, kas virzījās virs viņas, lai pieņemtu to, kas bija absolūta patiesība, un viņa noticēja tam.

109 Un tā, mēs konstatējam, ka Bileāms, protams, viņš nespēja ieraudzīt. Viņš iznāca un paskatījās uz tiem cilvēkiem, un sacīja: “Nu, brītiņu uzgaidiet! Mēs te augšā esam lieli, vareni cilvēki, bet jūs esat tikai izkaisīts bars.” Saprotat? “Un mēs visi...mēs visi ticam tam pašam Dievam.”

110 Tā ir taisnība. Viņi visi ticēja tam pašam Dievam, viņi visi pielūdza Jehovu. Paskatieties uz Bileāma upuri: septiņi altāri (Dieva pilnības skaitlis, septiņas draudzes), redziet, septiņi auni, kas stāsta par Tā Kunga atnākšanu. Savā būtībā viņš bija tikpat fundamentāls kā Mozus, taču, redziet, tur nebija dievišķa apstiprinājuma.

111 Viņi abi bija pravieši, bet Mozus kalpošanā bija pārdabisks uguns stabs, Gaisma, kas pavadīja nometni. Tur bija dievišķā dziedināšana, tur bija Ķēniņa līksmības sauciens nometnē; lielas zīmes, dievišķā dziedināšana un brīnumi, un lietas, kas notika viņu vidū. Tā bija dzīvā Dieva zīme Viņa ļaužu vidū.

112 Viņu abu pamatprincipi bija pareizi. Bileāms mēģināja pārliecināt ļaudis un ievilināja viņus tajā. Kad? Tieši pirms viņu nokļūšanas apsolītajā zemē. Vēl diena vai divas, un viņi būtu bijuši apsolītajā zemē.

113 Bet šobrīd es baidos... Tas ir ļoti skarbs izteikums, reiz mani par to nošaus. Bet atcerieties: šī ekumēniskā padome ievilina draudzes, tā ievēd jūs tieši tajā, sakot: “Jūs esat no tās pašas grupas.” Jūs neesat tāda pati grupa! Izejiet ārā no tā visa un atdalielies! Protams, tā tas ir, tā ir taisnība. Mums ir jāturas pa gabalu no tā visa, cik vien tālu jūs varat.

114 Bileāms sacīja: “Mēs esam...atļausim mūsu bērniem apprecēt vienam otru, jo, galu galā, mēs ticam tam pašam Dievam.”

115 “Kā divi var iet kopā nesarunājuši?” Kā jūs varat staigāt kopā ar Dievu, ja neesat vienisprātis ar Viņa Vārdu? Kā jūs varat Viņam pievienot ticības mācības un citas lietas, ja jums ir paredzēts to nedarīt...tas ir, pavēlēts to nedarīt? Tu nevari to darīt. To nekādi nevar darīt, brāli, māsa. Jūs nevarat sajaukt raugu ar neraudzēto. Eļļa un ūdens nesajauksies. Tumsa un gaisma nesajauksies. Gaisma ir tik varena, ka tā vienkārši izspiež tumsu.

116 Tāpēc mēs nevaram to maisīt kopā. Tāpat nevar samaisīt grēku vai pasauli ar to. Jūs nevarat samaisīt draudzi ar konfesiju. Jūs nevarat samaisīt draudzi ar ticības mācību. Jūs nevarat samaisīt pasauli ar Evaņģēliju. Tas nesamaisīsies! “Izejiet no viņu vidus un atdalielies,” saka Dievs, “Es jūs pieņemšu pie Sevis. Jūs būsiat Mani dēli un meitas, un Es būšu jūsu Dievs.” Mēs nekad nevarēsim to izdarīt, kamēr šīs lietas nebūs izpaukušās un nebūs pierādīts, ka Dieva Vārds šai stundai ir patiesība. Sekojiet šīm pēdām.

117 Pentakosti, tieši tāpēc Lutērs pazaudēja savu vēstījumu. Tieši tā Veslijs zaudēja savu vēstījumu. Redziet, ja Veslija draudze būtu virzījusies uz priekšu, viņi būtu kļuvuši par pentakostiem. Ja luterāņi būtu gājuši tālāk, viņi būtu kļuvuši par metodistiem. Saprotat? Lūk, ja vasarsvētku draudzes būtu gājušas tālāk, tā būtu Līgava. Ja jūs skatīsieties atpakaļ un turpināsiet iet atpakaļ pasaulē, kā jūs darāt šobrīd, jūs aiziesiet pazušanā! Tas būs tikai apvalks un stiebrs, kam ir paredzēts sadegt. Mēs to zinām. Viņš savāks Savus kviešus klētī. Bet pelavas Viņš sadedzinās ar nedziestošu uguni, kaut arī tās bija nesējs. Tas, protams, bija nesējs, bet, tiklīdz tas kļuva par lapu, Dzīvība uzreiz izgāja no tā un devās tālāk, veidojot kaut ko citu, līdz tas sasniedz pilnu augumu.

118 Tāpat arī draudze iziet cauri taisnošanai, svēttapšanai, kristībai ar Svēto Garu (dāvanu atjaunošanai), nonākot līdz izveidotam Kristus tēlam. Kristus ir Līgavainis, draudze ir Līgava, un Līgava ir daļa no Līgavaiņa. Viņa noteikti būs Vārda draudze, nevis konfesionāla draudze. Tā būs Vārda draudze, Vārds, kas ir darīts zināms un...ar apstiprināto Dieva Vārdu.

119 Bileāms, viņš nespēja ieraudzīt atšķirību. Daudzi to nespēj.

120 Faraons nespēja to ieraudzīt, lai gan tas bija apliecināts tieši viņa acu priekšā.

121 Datans nespēja to ieraudzīt. Datans iznāca tur ārā, un viņš ieraudzīja Mozu, un viņš zināja.

Viņš iznāca tur ārā un sacīja: “Tu mēģini iedomāties, ka esi vienīgais no visiem. Visa sanāksme ir svēta!” Dievs tā nekad nav rīkojies. Viņam būtu vajadzējis zināt, ka tas tā nav. Bet viņš teica: “Nu, visa sanāksme ir svēta. Tu mēģini sevi padarīt...” Ja mēs to teiktu šodien, vienkāršā valodā: “Vienīgais olis pludmalē.”

122 Bet Mozus zināja, ka Dievs viņu ir sūtījis uz turieni šim darbam. Viņš vienkārši sacīja: “Kungs...” viņš krita uz vaiga pie telts ieejas.

123 Un Dievs sacīja: “Atdalies no viņa!” Un Viņš tos aprija.

124 Un atcerieties, ka Izraēla izdarītais grēks (kad Bileāms bija pateicis, ka viņi visi ir vienādi), šis grēks Izraēlam nekad netika piedots. Un, paskatieties, es jums parādīšu satriecošus skaitļus: no diviem miljoniem, kas izgāja no Ēģiptes, tikai divi iegāja apsolītajā zemē. Ikvienam no viņiem ēda vienu un to pašu, viņi visi dejoja Garā, viņiem visiem viss bija kopīgs; bet, kad pienāca atdalīšanās laiks, Vārds atdalīja. Tā tas ir arī šodien! Vārds ir atdalījis! Kad pienāca tas laiks, viņš sacīja: “Nu, mēs esam...”

125 Tik tuvu, redziet, Bībelē ir teikts: “Pēdējās dienās tie divi gari,” Mateja 24:24, “būs tik tuvu, ka pieviltu pat izredzētos, ja tas būtu iespējams. Šī miziņa pēc izskata ne ar ko neatšķiras no kvieša, bet tas nav kviesis. Saprotat? Tas nav kviesis, taču izskatās tieši kā tāds. Saprotat? Tik tuvu, ka varētu pievilt pat izredzētos. Jūs esat denominējušies un iekrituši konfesijā, izžuvuši un nomiruši, bet kvieši joprojām virzās uz priekšu cauri... Saprotat? Pilnīgi pareizi! Tas ir nesējs, nevis kvieši.

126 Atcerieties, ka kvieši vienkārši turpina virzīties uz priekšu. Augšāmcelšanas laikā viss kviešu augā esošais spēks nonāk pašā kviesī, tam veidojot augšdaļu, lai izietu tajā varenajā augšāmcelšanā.

Nekad netika piedots!

127 Šeit uz brītiņu apstāsimies. Es ceru, ka jūs no maniem vārdiem neaizrīsieties. Bet, paklausieties, ļaujiet man jums kaut ko pajautāt. Teiksim, piemēram, ka šis aprēķins ir pareizs. Kad iznāk vīrieša un sievietes sperma, ja jūs kaut ko zināt par mēģenēm...tas ir, par liellopu krustošanu un pārējo, jūs redzat, ka no tēviņa iziet apmēram miljons dīgļu. Bet mātīte izdala miljonu olšūnu. Bet vai jūs zinājāt, ka tikai viena no tām ir auglīga? Tie mazie teliņi, lai kas tie nebūtu, no šiem miljoniem dīgļu...no tā miljona dīgļu tikai viens dīglis atradīs ceļu starp visiem tiem pārējiem dīgļiem, sasniegs un atradīs to auglīgo olšūnu un iekļūs tajā, bet visi pārējie nomirs. Viens no tiem ir paredzēts dzīvībai, bet pārējie nav, lai gan tie visi ir vienādi. Viens no miljona!

128 Kā būtu, ja tas šādi notiktu šodien? Šķiet, ka pasaulē ir pieci simti miljonu kristiešu, manuprāt; apmēram tik daudz, es vienkārši noapaļoju. Ja Aizraušana notiktu šodien, tad no dzīvajiem aizietu tikai pieci simti cilvēku. Nu, gandrīz tik daudzi pazūd katru dienu, un par viņiem nekas nav zināms. Līgava tiks paņemta prom, un mēs pat nenojautīsim, kas notiek; un cilvēki tik turpinās sludināt, sakot, ka viņi iegūst *to* vai *šito*, vai *to*, un paskatieties, kāda tā būs pievilšana. Pieņemsim, ka tā notiks; es nesaku, ka tā notiks, es nezinu, neviens mani nav tam pilnvarojis. Dievs ir tā visa tiesnesis. Bet paskatieties, cik viegli tas varētu notikt, ja skatās uz visiem aprēķiniem un visu pārējo, ar ko to var pierādīt.

129 Kāpēc Korahs to neredzēja? Kāpēc Datans to neredzēja?

130 Kāpēc Ahabs to neredzēja? Kad Ahabs... Kad Jošafāts devās pie Ahaba, viņš sacīja, Ahabs: “Mums ir nepatīkšanas. Vai tu zini, ka Dievs deva mums to zemi? Jozua to sadalīja. Tu zini to zemes gabalu, ko ir paņēmuši sīrieši, vai tad tā nav mūsu zeme?”

“Jā!”

131 “Mūsu bērni cieš badu, bet sīrieši (mūsu ienaidnieki) baro savus bērnus, pildot viņu vēderus ar kviešiem, kuriem būtu jāpieder mums.” Tas ir saskaņā ar Rakstiem. Sacīja: “Vai tu palīdzēsi man tur aiziet un to atņemt?”

132 Lūk, dažreiz labs cilvēks var pakļauties ļaunuma ietekmei. Labāk esiet nomodā, draudze,

patiešām esiet modri.

133 Un ātri vien Jošafāts, būdams liels, reliģiozs vīrs, sacīja: “Nu, protams, mums vajadzētu iet uz turieni, mūsu ratiem, mēs visi esam viena tauta.” Bet viņi nebija viena un tā pati tauta! Nē! Viņš teica: “Nu, mūsu rati ir jūsu rati, mūsu ļaudis ir jūsu ļaudis. Protams, mēs iesim.” Viņš sacīja: “Bet vispirms apspriedīsimies ar To Kungu.”

132 Tāpēc viņš pateica, nu, tas Ahabs: “Nu, protams, kā gan mēs par to varējām aizmirst. Nu, mēs...”

135 “Vai šeit ir kāds Tā Kunga pravietis?”

136 Viņš sacīja: “Man ir pilns seminārs ar viņiem! Man šeit ir četri simti vīru, paši labākie. Viņiem visiem ir doktora grādi, tiesību zinātņu diplomu, dubultdoktora grādi un viss pārējais ar to saistītais. Katram no viņiem...” Un tā, atcerieties, tie bija ebreju pravieši no praviešu skolas.

137 Tas sacīja: “Atved viņus šurp, paklausīsimies, ko viņi teiks.”

138 Manuprāt, tas bija Cedekija, tas bīskaps, viņu visu lielais priekšnieks, viņš iznāca priekšā, un viņš bija iedvesmots. Viņš noteikti bija iedvesmots. Viņš tur iznāca un uztaisīja sev divus lielus dzelzs ragus. Viņš sacīja: “Ziniet, tas ir TĀ SAKA TAS KUNGS: 'Tu ņemsi šos ragus un padzīsi sīriešus no tās zemes.’”

139 Nu, visi pārējie pravietoja: “Tas ir pilnīgi pareizi!” Visi kā viens, viss seminārs bija vienprātis. Saprotat?

140 Ahabs sacīja: “Vai redzi?”

141 Jošafāts, ziniet, būdams tāds kā garīgs, viņš vēl nebija pilnīgi izkaltis, viņš sacīja: “Bet vai kaut kur nav vēl kāds, kam mēs varētu pajautāt?”

142 “Kāpēc tu gribi prasīt citiem, ja visa ekumēniskā...visa padome saka, ka viss ir kārtībā?” (Atvainojiet.) “Tie visi saka, ka tieši tā mums būtu jādara.” Redzat? “Tieši tā mums būtu jādara.”

143 Viņš sacīja: “Bet vai kaut kur nav vēl vismaz viens?” Tas dīvains, ziniet.

144 Viņš sacīja: “Jā, ir viens. Ir viens, Miha, Imlas dēls, bet es viņu ienīstu.” Tā tas ir vienmēr. “Es viņu ienīstu, jo viņš vienmēr blāuj uz mūsu cilvēkiem, lād mani un saka par mani tikai sliktas lietas. Es to vīru ienīstu!”

145 Viņš sacīja: “Nu, lai ķēniņš tā nerunā.” Sacīja: “Ej un atved viņu.”

146 Tā nu viņi aizgāja pie Imlas dēla, kāds no bīskapiem jeb kāds no vecajiem, aizgāja tur un sacīja: “Tātad, klausies, vai tu gribi atgriezties organizācijā? Saki to pašu, ko saka viņi, un viņi tevi atkal pieņems.”

147 Bet tā nu sanāca, ka Dievam tur bija vīrs, kuru viņi nevarēja dabūt savās rokās; viņš bija Dieva rokās. Viņš bija Dieva Patiesības atspoguļotājs. Viņš sacīja: “Protams,” sacīja, “es iešu uz turieni, bet es teikšu tikai to, ko Dievs ieliks manā mutē.” Lūk, kāds ir Dieva vīrs. Viņš sacīja: “Dodiet man vienu nakti.” Un tā, pienāca nakts, un Tas Kungs runāja ar pravieti, neievērojamu cilvēku. Un nākamajā rītā viņš iznāca ārā.

Sacīja: “Nu, kā ir, Imla?”

148 Viņš sacīja: “Ejiet,” viņš sacīja, “bet es redzēju Israēlu izklīdušu kā aitas uz kalna, kurām nav gana.”

149 Viņš sacīja: “Ko es tev teicu! Ko es tev teicu par to! Un viņš sacīja...”

150 Tad pienāca tas lielais bīskaps un iesita viņam pa muti, sacīja: “Pa kuru ceļu Dieva Gars aizgāja? Jo es zinu, ka man bija Gars; es deju Tajā, es darīju visas tās lietas. Saproti, Gars bija uz manis. Pa kuru ceļu Tas aizgāja?”

151 Redziet, Imla, būdams Dieva dēls jeb īstens Dieva pravietis, viņš pārbaudīja savu vīziju,

salīdzinādams to ar Vārdu. Ja tā nebūtu saskanējusi ar Vārdu, tā būtu nepareiza, saprotiet, ar Vārdu tai stundai. Un tā, viņš teica... Saskaņā ar Rakstiem zeme piederēja viņiem, tā bija viņu zeme. Saskaņā ar Rakstiem viss šķita pareizi, izņemot vienu lietu.

152 Atcerieties, ka cēlonis visam šim juceklim bija viens Vārds, Ieva apšaubīja vienu Dieva Vārdu; Bībeles sākumā šo problēmu radīja viens Vārds. Bībeles vidū atnāca Jēzus un sacīja: "Cilvēks dzīvos no katra vārda, kas iziet no Dieva mutes." Bībeles beigās ir teikts: "Kurš kādu vārdu atņems vai kādu vārdu tam pievienos..."

153 Ne daļa no Evaņģēlija; metodistiem ir daļa no tā, un baptistiem, prezbiteriešiem un tā tālāk, viņiem ir daļa no tā, un katoļiem ir daļa no tā, Jehovas lieciniekiem, visiem pārējiem.

154 Bet skaitās tikai pilnais Vārds, viss Vārds, konkrētās stundas Vārds. Un mums tas nekādi neizdosies, kamēr Dievs nesvaidīs kādu pravieti, kurš varēs stāvēt un runāt to, un apstiprināt to, un pierādīt, ka tas ir pareizs un patiess. Tas nemanot paies garām cilvēkiem, un viņi pat nezinās to, kā tas ir bijis vienmēr.

155 Jūs, katoļi, piemēram, Žannu D'Arku, jūs sadedzinājāt viņu uz ugunsкура kā raganu; pēc divsimt gadiem jūs izrakāt to priesteru kaulus un iemetāt tos upē. Jūs neatzināt svēto Patriku un visus pārējos.

156 Pirms jūs to apjautīsiet, jūs atkal palaidīsiet to garām. Dievs to izdarīs, bet jūs pat nenojautīsiet, ka tas notiek. Saprotiet, vienkārši Viņš nāks nemanāmi un dabūs Savu Līgavu, un paņems viņu augšā, un viņu nozags no to cilvēku vidus.

157 Mēs ieraugām, ka šis mazais Miha sacīja, ka viņš ir pārbaudījis, ka viņš zina, ka Dievs ir runājis caur īstenu pravieti pirms viņa. Ko tad teica tas pravietis pirms viņa? Viņš sacīja sekojošo: "Ahab, tā kā tu esi izlējis taisnā...pareizāk sakot, taisnā Nabota asinis, tad suņi laizīs arī tavas un Izebeles asinis." Un precīzi tā bija jānotiek, jo tā bija teicis Dievs. Kā gan šis pravietis varēja pravietot ko labu, ja par to bija pateikts sliktais?

158 Kā es varu teikt labas lietas šim Lāodikejas draudzes periodam, ja Dievs ir runājis pret to? Tu esi kails, nožēlojams! Tu saki: "Es esmu bagāts, man ir labāks... Man ir tādas draudzes kā metodisti, baptisti un prezbiterieši. Man ir *tas*, man ir *šis*, labākais *tas*, *tas* un *šitas*." Tā tas ir, bet tu nezini, ka esi kails, akls, nožēlojams attiecībā pret to īsteno un reālo, ko manifestē Dievs. Viņš rīkosies ar jums tādā pat veidā, aizies prom. Saprotat? Noticiet, cilvēki, pirms nav par vēlu.

159 Un tā, mēs redzam, ka viņš iesita viņam pa muti un sacīja: "Pa kuru ceļu Dieva Gars...?"

160 Miha sacīja: "Es redzēju Dievu sēžam tronī. Un visi ... Viņš sasauca debesu delegātus un sacīja: "Ko mēs varam aizsūtīt, lai pieviltu Ahabu?" Sacīja: "Un uzradās viens melīgs gars un krita Dieva priekšā; melis." Un atcerieties, šis melu gars iegāja tajos praviešos, viņiem būtu vajadzējis saprast, ka šis gars, kas bija pār viņiem, nebija saskaņā ar Vārdu. Bet viņi bija tik ļoti aizrāvušies, jo viņi taču bija ķēniņa pravieši, viņiem viss bija brīnišķīgi.

161 Un tieši to draudze ir izdarījusi šodien. Jūs esat aizgājuši no tā vecmodīgā pārdzīvojuma, kas jums bija pirms daudziem gadiem, kad jūs stāvējāt uz ielas stūra un sludinājāt Evaņģēliju.

Izejiet no tām organizācijām un kļūstiet par brīviem cilvēkiem (hei!), jo jūs atkal esat tajā iegrimuši kā cūka savos dubļos vai suns savos vēmekļos. Ja tas lika viņam vemt pirmajā reizē, tad tas liks viņam vemt atkal. Tā tas ir! Dievs izspļāva tevi no Savas mutes, Viņš teica: "Tu esi remdens, ne karsts, ne auksts"; uzrīko pāris sapulces, tad mazliet pamuzicē un uzdzied, kad tas ir pilnīgi...tas kristietībai ir kļuvis teju vai par apkaunojumu.

162 Nesen man piezvanīja mans dēls, lai es noskatītos kādu televīzijas raidījumu, kurā bija paredzēts rādīt it kā dziedāšanas konkursu, uz kuru sanāk cilvēki. Tur stāvēja bariņš ar tiem *Rikijiem*, kratījās kā tie rokenrolisti un dziedāja tās draudzes dziesmas – tas ir apkaunojums Jēzum Kristus! Draudzē vairs nav nekādas nopietnības. Šķiet, ka viss ir kļuvis par kaut kādu rokenrolu un modes skati, nevis par dzīvā Dieva draudzi, kur Jēzus Kristus var izpausties spēkā. Man šķiet, ka

kaut kur kaut kas nav kārtībā. Viņi aizslīd arvien tālāk. Un Bībele saka, ka tā tas notiks. Saprotat? Paskatieties, kur jūs atrodaties. Esiet uzmanīgi, pamostieties, pirms nav par vēlu.

163 Un tā, mēs redzam, ka Viņš sacīja: “Ko mēs varam turp aizsūtīt, lai pieviltu Ahabu, lai viņš dotos turp un piepildītu tā pravieša vārdus?” Redziet, ja pravietis ir izteicis Vārdu, tad debesis un zeme zudīs, bet tas nezudīs. Tam noteikti ir jāpiepildās. Tāpēc tieši tā...tam bija jānotiek.

164 Viņš sacīja: “Ielieciet šo cilvēku iekšējā cietumā, barojiet viņu ar bēdu maizi un bēdu ūdeni. Kad es atgriezīšos mierā, es ar viņu tikšu galā.”

165 Miha tur stāvēja stingri, zinot, ka viņam ir Dieva Gars. Viņa pravietojums un vīzijas bija pareizas. Viņa vēstījums bija pareizs, jo tas bija TĀ SAKA TAS KUNGS no vīzijām, TĀ SAKA TAS KUNGS no Vārda. Tam bija jābūt pareizi, tas bija TĀ SAKA TAS KUNGS. Viņš sacīja: “Ja tu vispār atgriezīsies, tad tas nebija Dievs, kas runāja ar mani. Un jūs zināt, kas notika, protams. Saprotiet, jūs...”

166 Saproti, brāli. Ieklausies.

167 Protams, Kajafa, viņš nespēja to ieraudzīt. Kāpēc viņš neskatījās uz...? Viņš bija bīskaps, viņš bija pāvests pār visām tām baznīcām. Kāpēc tas cilvēks, atrazdamies tur, neredzēja Jēzu? Kāpēc viņš nespēja saprast? Kad viņi draudzē dziedāja 23. Psalmu, precīzāk, 22. Psalmu, “Mans Dievs, Mans Dievs, kāpēc Tu esi Mani atstājis”, Viņš karājās pie krusta. Tieši tos Rakstus, tieši to Dievu, kuru viņi pielūdza, viņi nosodīja un nogalināja Viņu kā “fanātiķi”. Tā nu tas ir.

168 Tas jūs šokētu, ja es pateiktu jums, ka tas teju teju atkal atkārtosies. Bībelē ir teikts, ka Viņš bija ārpusē, klauvēja, mēģinādams ienākt, bet neviens Viņu iekšā nelaida: “Ko Es mīlu, to Es pārmācu un pamācu, Es viņu nobaru un sakratu, bet tas ir tādēļ, ka Es viņu mīlu. Atveriet un ielaidiet Mani.” Jā, nevarēja... Atceries: “Es negribēju ieiet baznīcā, bet viņā – atsevišķā individuā.” Viņš nevarēja ieiet draudzē, viņi nelaida Viņu iekšā. Vienīgā organizācija no tām visām, kur Viņš bija ārpus draudzes, ir šis draudzes periods. Izlikts ārā! Noraidīts! Izstumts! Jo... Viņš tikai uz laiku bija izpausts citās draudzēs, taisnošanas apveidā un tā tālāk; taču šeit, šajā periodā, kas nāk tagad, notiek pilnīga izpausme, apstiprinot, ka Jēzus Kristus ir tas pats vakar un šodien, un mūžīgi. Ak, es atzīstu, ka mums ir daudz atdarinājumu, bet izpētiet to pirmo, oriģinālo.

169 Mozus devās ceļā ar Dieva baušļiem, lai atbrīvotu Izraēlu, un, dodoties ceļā, viņš paveica dažus brīnumus. Viņam sekoja atdarinātāji. Ja viņi būtu bijuši pirmie, tad atdarinātājs būtu bijis viņš. Saprotiet, viņam bija Tā Kunga Vārds, un Tas Kungs to apstiprināja; viņš par to vienkārši nesatraucās.

170 Vai jūs zināt, ka tas pats ir apsolīts pēdējās dienās? “Kā Jambre un Janne pretojās Mozum, tā darīs arī šie cilvēki, kuriem ir sabojāts prāts attiecībā pret patiesību.” Un kad organizācija turpina...tur kādu cilvēku šajā organizācijā, tas parāda, ka tā nav nākusi no Dieva; jo Dievs dara šīs lietas, lai pievērstu cilvēku uzmanību, un tad tam seko vēstījums. Ja tas tā nav, tad tas nav Dievs. Tas nav Dievs! Dievs vienmēr dara šādi.

171 Jūda nespēja to saprast. Viņš staigāja cieši kopā ar Viņu, bet viņš nespēja to ieraudzīt.

172 Bet tas īstais, Dieva nolemtais, tas īstais gēns, tas īstais dīglis, tā dvēsele no Dieva, kas bija Dievā pirms pasaules radīšanas: atcerieties, tie no jums, kuros šovakar patiešām ir Dieva Gars, jūs bijāt šeit, Kristū, jo Viņš bija Vārda pilnība. Viņš bija Dieva pilnība miesā. Dievs bija Kristū, samierinādams pasauli ar Sevi. Vai jūs tam ticat? Skatieties, Viņš bija Kristū. Tātad, ja tu no paša sākuma esi bijis Dievā kā gēns, vārds, atribūts, tad tu staigāji kopā ar Viņu šeit uz zemes, tu runāji kopā ar Viņu uz zemes, tu cieti kopā ar Viņu uz zemes, tu nomiri kopā ar Viņu Golgātā un augšāmcēlies kopā ar Viņu, un tagad tu sēdi debesīs Kristū Jēzū, sarunādāties ar Viņu (ar Vārdu), kad tas uzsūcas tavā dvēselē, jo “cilvēks dzīvos no katra Vārda, kas iziet...”

173 Ne ar metodistu vārdu, ne ar baptistu vārdu; atcerieties, ja no tā upura kaut kas bija palicis pāri, tas līdz rītam bija jāsadedzina, jo rīt ir cits draudzes periods. Vai pareizi? Iziešana, pareizi. Simbols, līdzība par to Upuri.

174 Durvis. Viņš sacīja: “Es uztaisīšu vienu vietu. Jums nebūs Mani pielūgt katrās durvīs, ko Es jums esmu devis; bet ir vienas Durvis, un tajās Durvīs Es ielikšu Savu Vārdu.” Un tur, kur Tas Kungs ieliek Savu Vārdu, tā ir tā vieta, kur Dievs pieņems tavu upuri. Mēs esam darinājuši visvisādas durvis, bet Dievs ir darinājis kādas Durvis, un tās Durvis bija... Jāņa Evaņģēlija 10. nodaļā Jēzus sacīja: “Es esmu tās Durvis.”

175 Dievs ielika Savu Vārdu Jēzū. Vai jūs tam ticat? Viņš bija Dieva Dēls. Katrs dēls nāk sava tēva vārdā. Viņš teica: “Es nāku Mana Tēva Vārdā, bet jūs Mani nepieņemat.” Es nāku sava tēva vārdā, jūs nākat sava tēva vārdā. Jēzus nāca Sava Tēva vārdā, tāpat Viņa Tēva vārds ir Jēzus, tieši tā, jo Viņš nāca Sava Tēva Vārdā.

176 “Bet Mani jūs nepieņemat. Cits nāks, un jūs viņu pieņemsiet.” Jūs pieņemsiet savas konfesijas un turpināsiet ar tām. Turpiniet vien, Bībelē ir teikts: “Tās tika uzceltas, lai piepildītu šo vietu. Akli, kaili un nezina to.” Draudze, reliģija, ak, ļoti dievbijīgi, tieši tādi kā Kains, kurš pienesa upuri, izdarīja visu tieši tā, kā izdarīja Ābels. Bet caur atklāsmi viņam bija atklāts, kas bija tas noslēpums, nevis lauka auglis vai kaut kas, ko esi izdarījis tu pats.

177 Ticīgais var redzēt Vārdu, kas ir tapis par miesu, bet citi to ieraudzīt nevar.

178 Visi šie izraēlieši bija redzējuši, kā Mozus dara šīs lietas, un tomēr viņi ļāva sevi iesaistīt šajā lielajā padomē, kurai bija jānotiek, un ikviens no viņiem sacīja: “Mēs iesim kopā ar Bileāmu, jo mēs uzskatām, ka doktoram Bileāmam ir taisnība. Viņš ir gudrāks, viņam ir labāka izglītība un viss pārējais, tāpēc mēs vienkārši to pieņemsim.”

179 Un Dievs nekad viņiem nepiedeva, Viņš iznīcināja viņus turpat tuksnesī. Un pats Jēzus sacīja: “Viņi nekad neatnāks, neviens no viņiem nav izglābts.” Jēzus sacīja...

180 Viņi sacīja: “Mūsu tēvi ēda mannu tuksnesī četrdesmit gadus.”

181 Viņš sacīja: “Viņi visi ir miruši, mūžīgi atdalīti no Dieva. Viņi visi ir miruši.” Patiešām! Jo viņi ieklausījās maldos. Kad Mozus, kuru Dievs bija apliecinājis, vadonis, lai parādītu viņiem ceļu uz apsolīto zemi... un viņi jau bija veikuši to ceļu līdz tūrienei, bet tad viņi vairs negribēja iet kopā ar viņu.

182 Lūk, ticīgie to var ieraudzīt, bet neticīgie nespēj redzēt, ka tas ir apstiprināts.

183 Paskatieties, cik dievbijīgs bija Kajafa. Paskatieties uz visiem tiem priesteriem, cik dievbijīgi tie bija. Bet Jēzus pagriezās un sacīja: “Jūs esat no sava tēva velna, un jūs darīsiet viņa darbus.”

184 Bet tur sēdēja daži ticīgie. Vai tad jūs domājat, ka tie mācekļi būtu varējuši saprast, kad Jēzus pateica: “Es un Mans Tēvs esam viens.” Viņi to nevarēja izskaidrot. Kad Viņš sacīja: “Ja jūs neēdat Cilvēka Dēla miesu un nedzerat Viņa Asinis, jums nav Dzīvības,” vai viņi varēja to izskaidrot? Nē. Bet viņi tam ticēja, jo viņi bija redzējuši Dievu apliecinātu un darītu par miesu.

185 Jēzus sacīja: “Ja Es nedaru Sava Tēva darbus, tad neticiet Man. Bet, ja Es daru Sava Tēva darbus, Vārdu, kas Man ir paredzēts, tad jūs... Ja jūs nevarat noticēt Man, tad ticiet tiem darbiem, ko Es daru, lai jūs tiktu glābti.” Saprotat? Jēzus teica: “Manas avis pazīst Manu Balsi. Tās zina Manu Vārdu, tās redz to, kad tas ir apliecināts šim periodam.”

186 “Nu, bet arī Kajafa zināja Vārdu!” Bet ne tam periodam paredzēto Vārdu. Viņam bija vārds, ko viņā bija iebāzuši farizeji, bet ne tās stundas apliecinātais Vārds.

187 “Viņi pazīst Manu balsi, viņi pazīst Manu zīmi, viņi pazīst Manus brīnumus.” Kā arī tagad...

188 Ak, atgriezīsimies pie mūsu tēmas, jo citādāk mēs palaidīsim garām daudz no šiem Rakstiem, jo man tik un tā pēc dažām minūtēm ir jāpabeidz; drīz jau būs pulksten desmit. Es Viņu mīlu.

189 Draugi, jūs ļautīni, kuri nesen gājāt starp solu rindām, lai atnestu savu ziedojumu, jūs, kas barojat un apģērbjat manus bērņus; jūs, kas esat nolikuši savu grūti nopelnīto naudu uz ziedojumu

paplātes, vai jūs zināt, kur tā nonāks? Tā palīdzēs man doties pāri okeānam pie pagāniem, kuri nekad neko nav dzirdējuši par Dievu. Lūk, ko es ar to daru, ar katru centu. Dievs ir mans tiesnesis. Te ir daži no maniēm...šis vīrs, kas sēž šeit, ir manas draudzes kasieris. Es saņemu simts dolārus nedēļā, un tas ir viss. Pārējais aiziet, lai finansētu sanāksmes ārzemēs, no kurienes cilvēki nevar atbraukt.

190 Draudzes mani neaicina. Es tām neesmu vajadzīgs. Nē. Tā ir taisnība! Tagad viņi mani dēvē: “Viņš ir...” Viņi saka: “Viņš ir jēzietis vai arī viņš ir kaut kāds tāds, vai kāds ķeceris, fanātiķis, viss kas tāds, Izebelis.” Un es ko tādu sagaidu, viņi sauca manu Kungs par Izebelu, un Viņš tika saukts par... nevis par Izebelu, bet par Belcebulu. Viņi sauca Viņu visos tajos sliktajos vārdos. “Ja jau nama Saimnieks tiek saukts par Belcebulu, cik daudz vairāk tā tiks saukti Viņa mācekļi.” Tāpēc tam nav nekādas nozīmes.

191 Un jūs paši, lai Dievs jums palīdz, vai jūs domājat, ka es varētu šeit stāvēt kā liels liekulis un kaut ko jums teikt...? Vai tad es būtu uzreiz kaut kam piekritis, ja es neuzskatītu, ka tas ir no Dieva?

192 Bet, ja es jūs mīlu un zinu, kas ir patiesība... Vai jūs esat dzirdējuši, ka es Tā Kunga Vārdā teiktu ko tādu, kas nebūtu papildījies? Nē. Es jautāju ikvienam. Ir pateiktas tūkstošiem lietu, un visas tās ir papildījušas. Vai atceraties to laiku, kad Samuēls tika izsaukts, šķiet, ka tā tas notika, un viņš sacīja...? Israēls gribēja kļūt tāds kā visas pārējās tautas. Un tieši pie tā jūs, pentakosti, nonākat. Jūs gribat rīkoties kā visi pārējie cilvēki. Jūs neesat tādi cilvēki. Turieties no tā pa gabalu. Lielās draudzes un lielās smalkās lietas, ak, brāļi, nedariet tā! Mēs sludinām, ka Tā Kunga atnākšana ir tuvu, iziesim tajos darba laukos un aizsniegsim pagānus. Saprotiet, darīsim kaut ko.

193 Bet, redziet, Samuēls sacīja: “Vai es kādreiz, kaut vienu reizi esmu ņēmis no jums jūsu naudu dzīvošanai?”

194 Viņi sacīja: “Nē, Samuēl, tu nekad to neesi darījis.”

195 Sacīja: “Vai es kādreiz esmu sacījis jums kaut ko Tā Kunga Vārdā, kas nebūtu papildījies?”

196 “Ak, tā tas ir, Samuēl. Mēs ticam, ka tu esi Dieva sūtīts pravietis. Tieši tā. Viss, ko tu esi teicis, ir papildījies, Samuēl. Bet mēs vienalga to gribam.” Jūs redzat, kas notika. Ak, brāļi, Raksti vienkārši turpina atkārtoties atkal un atkal viscaur Rakstiem, jo tāds ir veids, kā to dara Dievs, saprotiet. Redziet, šādi laiki pienāk.

197 Ātri pāriesim pie mūsu tēmas. Es esmu iztērējis visu šo laiku, bet vēl neesmu nonācis pat pie savas tēmas.

198 Tas ir man uz sirds. Es jūs mīlu! Neaizejiet bojā kopā ar šo pasauli! Ja jūs esat no šīs pasaules, jūs kopā ar pasauli pazudīsiet. Ja jūs esat no Dieva, jūs aiziesiet kopā ar Viņu augšāmcelšanā. Tādēļ izmaini šovakar savu dabu no mīlestības uz pasauli un šīs pasaules lietām, un visām tām ticības mācībām un pārējo un raugies taisni uz Gulgātu, uz tavu Upuri; satiec Viņu uz tā pamata, jo tā ir vienīgā vieta, kur Viņš ar tevi satiksies. Viņš...

199 “Viņš ir mūsu draudzē,” tā saka metodisti, tā saka baptisti un pentakosti, un *tie*, un *prezbiterieši* un *šitie*.

200 Bet Viņš sacīja: “Es ar viņiem satikšos vienā vietā, tajā vietā, kur Es ieliku Savu Vārdu.” Tas ir Jēzū Kristū. Lūk, kur Dievs ielika Savu Vārdu. Tā ir vienīgā vieta, kur Viņš ar tevi satiksies; un tas ir Kristus, tas ir Vārds, tas pats vakar... Tas ir izaudzis no pēdām, stilbiem, un tagad tas ir galvā un gatavojas aiziet; izpauzdamies pilnā mērā, Līgava, tāda pati kā Līgavainis.

201 Tagad atgriezīsimies pie mūsu tēmas, pavisam ātri, apmēram desmit minūtes, un tad mēs beigsim. Lūk, mūsu tēma, mēs... Mēs gribam to izskatīt. Tas atkal bija noticis (kā mūsu tēmā), kā tas parasti notiek.

202 Dievs sūtīja Savu pravieti, jo Viņš... Vārds bija apsolījis Maleahijas 3. nodaļā: “Es sūtīšu vēstnesi Sava vaiga priekšā,” lai sagatavotu Viņa atnākšanu.

203 Un tā, ja jūs gribat tam apliecinājumu, pierādījumu, tad tas pats ir apliecināts Mateja 11.

nodaļā. Kad Jāņa mācekļi atnāca un ieraudzīja Jēzu, viņi sacīja: “Jānis ir cietumā.” Sacīja: “Mēs esam nākuši Tevi jautāt, vai viņš ...”

204 Jāņa ērgļa acs bija aizmiglojusies. Un viņš atradās cietumā un bija tuvu nāvei; sacīja: “Ejiet un pajautāriet Viņam.”

205 Redziet, Jānis sacīja: “Ak, Viņa vēteklis ir Viņa rokā, Viņš viscaur attīrīs Savu klonu.” Viņš domāja, ka tūlīt sāksies Tūkstošgadu Valstība, viņš domāja, ka grauds ir gatavs. Bet tam bija jānomirst un jāieiet stiebrā, un atkal jāizaug, lai izveidotu patieso Līgavu. Tādēļ Viņš teica: “Viņš savāks Savus kviešus klētī, un Viņš sadedzinās ar uguni...” Paskatieties uz to Kristus priekšvēstnesi tajā periodā, kādus notikumus viņš paredzēja.

206 Tas grauds... Un es ceru, ka jūs neguļat. Jau ir grauds! Tie tiks savākti klētī. Tā bija tā Līgava, tā viņas daļa. Bet, ko Viņš teica, kas notiks ar stiebru? Tas tiks sadedzināts ar neizdzēšamu uguni. Meklējiet glābšanu tagad, kamēr varat. Esī grauds, nevis stiebrs. Saprotat? Ieej Dzīvībā, nevis tajā vecajā, mirušajā formā; ieej Kristus Dzīvībā, izpaustajā Vārdā, izpaustajā un šādi apliecinātajā. Šis ir labības novākšanas laiks, tuvojas kombains. Labāk ieej graudā, jo sēnalas tiks atstātas aiz muguras.

207 Tātad, mēs redzam, ka tas notika... Jēzus (lai pabeigtu šo manu citātu no Mateja 11. nodaļas), redziet, Viņš nedeva Jānim... Neteica: “Nu, uzgaidiet, Es iedošu Jānim pareizas uzvedības grāmatu 'Ticīgais cietumā'.” Nē! Viņš sacīja: “Pastāviet šeit un paskatieties, kas notiks. Ejiet atpakaļ un parādiet Jānim, kas notiek: klibie staigā, aklie redz, mirušie tiek augšāmcelti, un Evaņģēlijs tiek sludināts nabagiem.” Tieši tas, ko pravietis bija paredzējis. “Un svētīgi ir tie, kas pie Manis neapgrēcinājas.”

208 Un viņa mācekļi aizgāja pāri pakalnam, Viņš pagriezās un sacīja: “Ko jūs gājāt skatīties, kad gājāt skatīties Jāni? Vai jūs gājāt, lai redzētu cilvēku, kas gērbies mīkstās drēbēs un tā tālāk, ar apliktu krādziņu un visu ko tādu, ziniet?” Sacīja: “Tādi ir ķēniņu pilīs, viņi skūpstā bērņus un apglabā mirušos, viņi neprot turēt divroku zobenu.” Saprotat? Sacīja: “Ko jūs gājāt skatīties? Vai niedri, ko visi vēji šūpo? (“Nāc, Jāni, es tev došu vairāk naudas, ja tu atnāksi šurp.” “Nu, paldies Dievam, es vairs neesmu metodists, es būšu pentakosts, es būšu prezbiterietis, es būšu *tas* un *šitas*, kamēr vien tur ir vairāk naudas.”) Sacīja: “Jūs negājāt skatīties uz niedri, ko vējš šūpo.” Sacīja: “Ko jūs gājāt tur skatīt, vai pravieti?” Viņš sacīja: “Jā, un vairāk nekā pravieti.”

209 Jānis tikko bija izrādījis Jēzum vismazāko iespējamo cieņu. Zinādams, ka Viņam bija jānāk šādā veidā, viņš jautā Viņam (Kad viņš jau bija Viņu uzrādījis un redzējis to zīmi uz Viņa, sacīdams: “Šis ir Mesija.”), pēc tam viņš nāk un jautā: “Vai Tu esi Tas, vai arī mums jāgaida kāds cits?”

210 Bet, paskatieties, Jēzus, to zinādams, Viņš pagriežas un parāda viņam cieņu, saka: “Ko jūs gājāt skatīties, vai vēja šūpotu niedri?” Saka: “Neviens, kas dzimis no sievas, nav bijis tik liels kā Jānis, līdz pat šai dienai.” Tieši tā! Kāds kompliments šim cilvēkam!

211 Bet, redziet, te nu tas bija, tieši viņu acu priekšā bija piepildījies šis pravietojums – bija atnācis vēstnesis, tieši tā, kā bija sacījis Maleahija. Lūk, tas bija Maleahija 3. nodaļa, nevis Maleahija 4. nodaļa [3:23-Tulk.].

212 Jānis Kristītājs bija Maleahijas 3. nodaļa, tā sacīja Jēzus. Kad tie pajautāja Viņam, sacīja: “Kāpēc rakstu mācītāji saka...”

Sacīja: “Viņš jau atnāca. Viņi rīkojās tā, kā viņi sacīja.”

213 Bet atcerieties, Maleahija 4. nodaļa, tūlīt pēc pravieša Maleahija 4. nodaļas, ceturttā Jāņa Kristītāja jeb Elijas atnākšana... Piektā atnākšana būs Atklāsmes 11. nodaļa, tie divi liecinieki, kad Viņš nāks pēc atlikušajiem ebrejiem. Bet Dievs ir lietojis to pašu Garu piecas reizes: žēlastība, J-ē-z-u-s, tas visu laiku ir bijis Jēzus; ti-cī-ba [angļu vārds “faith”, kam ir pieci burti-Tulk.] žē-las-tī-ba [angļu vārds “grace”, kam ir pieci burti], un tā tālāk. Vai redzat? Skaitlis pieci ir žēlastības skaitlis, un Viņš to lietoja. Viņš to neizmantos tikai trīs reizes, neizmantos tikai divas, trīs, četras reizes. Viņš izmanto to piecas reizes.

214 Tagad ātri, paklausieties, mēs beigsim. Viņš sacīja: “Šis ir tas, par kuru ir sacīts: 'Es sūtu Savu vēstnesi Mana vaiga priekšā.’”

215 Bet Maleahijas 4. nodaļā, uzreiz pēc tā pravieša pravietojuma, visai zemei ir jāsadeg un taisnajiem jāstaigā pa bezdievīgo pelniem. Saprotat? Precīzi! Redziet, tāds ir Maleahija 4. nodaļas pravietojums.

216 Un ievērojiet Lūkas 17. nodaļu, kur Viņš pateica: “Pēdējās dienās tā atkal kļūs kā Sodoma un Gomora.” Vai mums tas jau ir? Vai mums atkal ir Sodoma un Gomora? Visas valstis, paskatieties uz to. Paskatieties, ko viņš tikko pateica par Angliju, viss ir izkropļots. Pat pārtika ir izkropļota. Un paskatieties, ko zinātne... Jūs esat redzējuši “Reader's Digest”, šķiet, tas bija pagājušajā mēnesī, viņi sacīja: “Zēni un meitenes piedzīvo pusmūžu vecumā no divdesmit līdz divdesmit pieciem gadiem.” Es esmu sastapis tādas sanāksmēs, meitenes, kurām ir menopauze, un divdesmit, divdesmit divus gadus vecas, menopauzē. Kāpēc tā notiek? Izkropļošana, hibrizācija. Tas ir tieši tas, kas ir sagandēts, tas viss ir sagandējis ķermeni. Un mēs esam viens vienīgs juceklis no...gluži kā hibrīda augs.

217 Paņemiet hibrīda augu un novietojiet to tur ārā, un visi mikrobi metīsies tam virsū. Bet no īstena, oriģināla auga mikrobs bēgs prom, tas nevar tur atrasties. Un tieši tas notiek ar draudzi, mēs esam to hibrizējuši.

218 Tas pats notika ar to veco Perija Grīna zirgu, kurš toreiz nometa to zēnu, tas ir tikai vecs sacīkšu zirgs. Saprotat? Tikai tas, ka viņš ir... Tas ir gluži kā mūlis, viņš ir... Mūlis nezina, kas ir viņa tētis un mamma, viņš neko nezina; viņš ir pa pusei mūlis un pa pusei zirgs, un pa pusei *tas* un ēzelis; viņš nezina, kas viņš... Tu nekad nevarētu... Viņš visu savu mūžu gaidīs, lai tev iespētu. Tā ir taisnība! Tu vari viņu saukt, sacīt: “Aiziet, puika, aiziet.” Viņš izslies savas ausis, un: “Ī-ā! Ī-ā!” Saprotat?

219 Tāpat kā daži no viņiem saka: “Brīnumu laiki ir beigušies, ī-ā, ī-ā, ī-ā,” tie hibrīdi, kuri it kā ir draudzes locekļi un kristieši. Es to nesaku kā joku, bet tā ir patiesība. Bet īstena tīršķirne, brāli, viņš zina, kas bija viņa tēvs, kas bija viņa māte, kas bija viņa vectēvs un vecmamma, tu vari viņam kaut ko iemācīt, viņš ir lēnprātīgs.

220 Un īstens kristietis, kas dzimis no Svētā Gara un ir piepildīts ar Dieva spēku un Vārdu, zina, kas ir viņa tēvs, kas ir viņa māte, kas ir viņa vectēvs un vecmāte; viņš zina visu par to. Viņam var kaut ko iemācīt.

221 Bet hibrīds, lūk, kas ir ienācis draudzēs. Sakrustojuši pasauli ar reliģiskām organizācijām un ielikuši mazliet Vārda *te* un mazliet Vārda *tur*, tikai tik daudz, lai pieviltu. Pareizi. Kad jūs redzat, ka izpaužas īstena Dieva Vārds, kā to redzēja Kajafa un citi, bet viņi novērsās no tā, viņi to nezināja. Hibrīds!

222 Un tā, mēs redzam...un arī šajā vēstījumā, Jesajas 40:3 bija apliecināts Jānis. Tur bija teikts: “Kāda cilvēka, pravieša, balss klieudz tuksnesī: 'Sagatavojiet Tā Kunga ceļu, dariet taisnus Viņa ceļus.’” Draudze viņam neticēja, jo viņš nebija no viņu grupas. Tas pravietis bija uzaudzis tuksnesī, atnāca, nevienu nepazīdams. Uz viņa bija tas pats Gars, kas bija uz Ēlijas: viņš bija tuksneša cilvēks, viņš ienīda netikumīgas sievietes.

223 Atcerieties, kā Elija... Kāpēc viņam nocirta galvu? Izebeles dēļ. Viņš nomira Izebeles dēļ. Viņš aizbēga no viņas uz tuksnesi.

224 Jānis Kristītājs, vēl viens tuksneša mīlētājs, mednieks, meža cilvēks. Paskaties uz viņu. Viņam nebija izglītības. Paskatieties uz viņa valodu, tā nebija tāda kā teologam. Viņš sacīja: “Ak, jūs, čūsku dzimums!” Derdzīgākā lieta, ko tu vari atrast tuksnesī, vizzemiskākā, ir čūska. Un Viņš sauca tos priesterus: “Jūs, čūsku dzimums! Kas jūs mācīja bēgt no gaidāmajām dūsmām? Nesāciet sacīt: 'Mēs piederam pie *tiem* un mums ir *tas*,' jo Es saku jums: 'Dievs var no šiem akmeņiem (no tuksneša)... arī cirvis (ko viņš lietoja) ir pielikts pie koka saknes, un katrs koks, kas nenes labus augļus, tiks nocirsts un iemests ugunī.’” Āmen.

225 Viņš bija dabas sludinātājs. Viņš bija liels Dieva vīrs, kas nodzīvoja īsu mūžu, bet viņš neapšaubāmi aizdedza uguni pa visu zemi. Šajos sešos savas kalpošanas mēnešos viņš satricināja to paaudzi. Dievs viņu audzināja trīsdesmit gadus, lai iegūtu no viņa šos sešus mēnešus. Bet Dievs rīkojas Savā veidā, Viņš zina, kāda ir Viņa raža.

226 Un mēs redzam, ka tieši tā tas bija noticis. Viņi neticēja viņam, jo viņš nebija no viņiem. Viņi neticēja... Kā jau parasti, viņi to neredzēja. Viņi neticēja Dieva Vārdam no Maleahijas 3. nodaļas, citādāk viņi būtu pilnīgi skaidri līdz burtam redzējuši, ka tas bija tas vēstnesis. Četrus simtus gadu viņiem nebija bijis pravieša, un te pēkšņi tāds parādās uz skatuves. Saprotat? Un ļaudis, tie ticīgie, ticēja, ka tas ir viņš. Redziet, taču viņi tam neticēja. Viņi neticēja, jo, kad viņi redzēja, ka rakstītais ir pilnīgi apstiprināts, tas, ko Viņš pateica, ka viņš darīs un pārējo, un redzēja to skaidri apstiprinātu, kad Vārds devās ūdenī pie pravieša...

227 Tur nu viņi stāvēja. Ir daudzi, kas strīdas par šo Rakstu vietu par Jāni. Redziet, Jānis sacīja: "Man vajag, lai Tu mani kristītu, bet kāpēc Tu es atnācis pie manis?"

228 Jēzus sacīja: "Ļauj, lai tā notiek, jo tā mums pienākas, tā mums piedienas, ka mēs to izpildām." "Labi, Jāni, būdams pravietis, tu zini, ka upurim, pirms tas tiek pienests, ir jātiek nomazgātam. Es esmu tas Upuris, un tu esi pravietis, un tu to zini." Tad Jānis piekāpās un kristīja Viņu. Saprotat? Un viņš zināja, ka tas tā ir.

229 Redziet, viņi izsmēja viņu, sauca par mežonīgu, kļiedzošu, neizglītotu fanātiķi, kā jau parasti; to pravieti, kas bija pirmās Jēzus atnākšanas priekštecis.

230 Es nesaku, ka viņi ir... Vai tad arī šodien netiek atdarināts tas īstenais? Viņi to dara, protams. Bet atcerieties, ka, ja jūs redzat viltotu dolāru, tad kaut kur noteikti ir jābūt īstam dolāram, no kura šī banknote tika viltota. Ja jūs redzat kādu, kas tikai tēlo kristieti, tad kaut kur ir jābūt īstam kristietim, jo, ja tā nebūtu, tad šis būtu oriģināls. Jums ir jātiek pie oriģināla. Un pārbaudiet to pirmo un paskatieties, vai tas oriģināls precīzi neatbilst apsolījumam. Ja tas tā ir, tad ticiet tam: apsolījumam šim periodam.

231 Tātad Jāņa pravietojums tika apstiprināts saskaņā ar Dieva kārtību. Vārds atnāca pie pravieša un tik tiešām apliecināja, ka viņš ir tas cilvēks.

232 Arī Jēzus nāca tādā veidā, kas atšķīrās no viņu izpratnes par šo pravietojumu. Viņi to nesaprata šādā veidā. (Mēs tagad tuvojamies beigām.) Bet saskaņā ar pravietisko Vārdu tas piepildījās burts burtā. Šis pravietojums ir piepildījies, taču tas nav noticis tā, kā viņi domāja, ka tas notiks. Bet kā viņi būtu varējuši saprast un zināt, kas bija pareizi un kas nepareizi? Viņiem bija jāskatās, vai to ir apliecinājis Dievs, vai tas bija Dieva skaidrojums tam, ko Viņš ir teicis. Tur bija arī viltus Jēzi, kas vadīja cilvēkus, viens no viņiem aizveda četrus simtus cilvēku tuksnesī un tamlīdzīgi; taču tāds nekad nevarēja pierādīt, ka Viņš ir Vārdā, saprotiet, kā sacīja Viņš.

233 Jēzus, kad Viņš atnāca, Viņam bija jābūt pravietim. Tā tas ir! Un šodien, pirms Jēzus atkal atnāks, Jēzus Kristus personības pilnai izpausmei ir jātiek izpaustai miesā. Aizdomājieties par to! Jēzus sacīja: "Kā bija Sodomas dienās, tā būs Cilvēka Dēla atnākšanas laikā, kad Cilvēka Dēls tiks atklāts." Ko nozīmē *atklāts*? Atvērts, kļuvis zināms. Noslēpums ir darīts zināms, atklāts. Dienā, kad Cilvēka Dēls tiks atklāts, pasaule būs Sodomas stāvoklī. Mums tas jau ir, vai ne? Jā! Cik daudzi tam tic? Tā ir Sodomas stāvoklī. Pilnīgi pareizi! Paskatieties, kā tas tagad atklājas. Paskatieties, kāda tā ir tagad.

234 Atcerieties, ka jebkurā cilvēku sanāksnā ir trīs cilvēku veidi, tie ir neīstie ticīgie, neticīgie un ticīgie. Tādi ir katrā grupā. Tie ir pastāvējuši visos laikos. Tur bija sodomieši, tur bija Lata ļaudis, un tur bija Ābrahāms.

235 Ābrahāms bija izsauktā grupa, un viņš vispār neatradās Sodomā. Paskatieties uz viņu vēstījumu! Viņi bija gaidījuši apsoltu dēlu, gaidījuši viņu daudzus gadus. Dievs Ābrahamam bija parādījis daudzas lielas zīmes un brīnumus, bet šeit Dievs pats nonāca kā cilvēks!

236 Jūs teiksiet: "Tas bija kāds eņģelis."

237 Ābrahāms nosauca Viņu par “Kungu” ar lielo “K”. Ikviens Bībeles lasītājs zina, ka “Kungs” ar lielo burtu “K” ir Elohimis. “Iesākumā Dievs,” Tas Kungs Dievs, Elohimis, Pašpietiekamais. Ābrahāms uzrunāja Viņu: “Kungs Dievs, Elohimis.”

238 Un ievērojiet, ka tur bija divi vīri, kas devās uz Sodomu ar vēstījumu, un viņi sludināja to sodomiešiem. Viņi neko neizdarīja, tikai viņus apžilbināja; un evaņģēlija sludināšana apžilbina neticīgos.

239 Bet ievērojiet, kādu zīmi saņēma Ābrahāma ļaudis!

240 Nu, mums vajadzētu būt Ābrahāma karaliskajai sēklai [dzimumam], Īzaks bija viņa dabiskā sēkla. Bet ticības sēkla, ticība apsolītajam Vārdam, *apsolītajam* Vārdam (nepalaidiet to garām) bija karaliskā sēkla; tas bija tas dzimums, Ābrahāma ticība. “Būdami miruši līdz ar Kristu, mēs esam Ābrahāma sēkla, viņa līdzmantinieki saskaņā ar apsolījumu.”

241 Ievērojiet, ka tajā laikā, kad tas viss notika, tur Sodomā sludināja divi kalpotāji, viņiem bija svarīgs vēstījums.

242 Bet bija kāds, kas palika kopā ar Ābrahāma grupu, kurš neniekojās ar to grupu tur. Pavērojiet Viņu, kas palika kopā ar Ābrahāma grupu, kādu zīmi Viņš tiem parādīja. Viņš teica... Lūk, atcerieties, ka dažas dienas pirms tam viņa vārds bija Ābrams; un Sāraja, nevis Sāra (princese). Un tas Cilvēks, pagriezis savu muguru pret telti...

243 Sievietes tolaik bija citādas nekā tagad. Nu viņām ir jāiet un jāiesaistās savu vīru lietās un visā pārējā, ziniet; bet tolaik viņas to nedarīja, viņas palika ēnā.

244 Tā nu viņi...tā nu tur sēdēja tie eņģeļi, tas vēstnesis, un Viņš teica: “Ābrahām, kur ir tava sieva (S-ā-r-a) Sāra?” Kā Viņš to varēja zināt? Kā Viņš to zināja?

245 Ābrahāms sacīja: “Viņa ir teltī tev aiz muguras.”

246 Viņš sacīja: “Es apmeklēšu tevi laikā, ko Es tev apsolīju. Es tevi apmeklēšu. Un Sāra it kā pasmējās pie sevis.

247 Sēdēdams ar muguru pret telti, Viņš sacīja: “Kāpēc Sāra smējās, sakot: 'Kā tas varētu notikt?’” Ja viņa nebūtu bijusi Ābrahāmā, ja viņa tajā laikā nebūtu bijusi viņa līgava, Dievs viņu būtu nogalinājis. Tas pats notiktu ar mums šodien, ar visu mūsu neticību, ja mēs nebūtu Kristū. Tas ir vienīgais, kas mūs notur, saprotiet. Viņš nevarēja nodarīt pāri Sārai jeb nespēja paņemt Sāru, neaizskarot Ābrahāmu. Saprotat?

248 Un atcerieties, Jēzus sacīja: “Kā bija Sodomas dienās, tā būs Cilvēka Dēla atnākšanas laikā.” Mēs redzam, visi piekritīs, ka pasaule ir Sodomas stāvoklī. Ne pārāk sen man rokās nonāca kāda Losandželosas avīze, un tur bija rakstīts, šķiet šādi, ka “Losandželosā izplatās homoseksuālisms, kas katru gadu pieaug par divdesmit vai trīsdesmit procentiem”. Tas... Ak, tas ir briesmīgi! Mūsu valdībā un it visur viss ir kļuvis samaitāts. Tā tas ir! Viss, visa sistēma, draudze un viss pārējais ir samaitāts. Tas ir samaitāts periods.

249 Un tā, es gribētu jums, brāļi teologi, kaut ko pajautāt. Es nerunāju pret tevi, mans dārgais brāli; es esmu šeit, lai palīdzētu tev, brāli. Es esmu šeit, lai stāvētu par to, ko Dieva Vārds sauc par pareizu, turētu jūsu roku un izvestu šo ļauzu grupu ārā no tā visa. Pareizi!

250 Bet paskatieties, vēl nekad līdz šim Sodomā nav bijis vēstneša, kura vārds beigtos ar “h-a-m”. Mums ir bijis Spērdžens, Veslijs, Luters un visi pārējie, bet vēl nekad nav bijis starptautiska vēstneša, kura vārds beidzas ar “h-a-m”. Tieši tā! Redziet, G-r-a-h-am, seši burti, G-r-a-h-a-m, Billijs Grēms [Angļu valodā “Graham”-Tulk.]; šis izcilais evaņģēlists, liels Dieva darbs, tas cilvēks ir Dieva sūtīts. Viņš tik stingri stāv ar taisnošanu, ka viņš satricina ar to visu valsti, saprotiet, šādā veidā. Tur nav...

251 Paskatieties uz Oralu Robertsu, kas ir sūtīts uz Vasarsvētku konfesiju. Kad vispār tur ir bijis tāds kā viņš?

252 Seši burti, nevis septiņi. Ābrahāms ir A-b-r-a-h-a-m, septiņi, bet Billijs Grēms ir G-r-a-h-a-m, seši.

253 Paskatieties uz šiem vēstnešiem. Paskatieties uz šo laiku, kurā mēs atrodamies. Vēsturē nekad nav bijis tāda laika. Paskatieties uz zīmēm, kuras Viņš apsolīja, ka tās tiks dotas katrai grupai. Paskatieties, kur viņi atrodas. Precīzi tas pats, izvietojuma ziņā, tādā pašā kārtībā. Daba, pasaule, viss atrodas precīzā atbilstībā laikam.

254 Lūk, nepalaidiet to garām, kamēr mēs ieskicējam pārējo Rakstu daļu! Tagad ātri, jo es jūs jau ilgi esmu noturējis. Aicināt... Paskaties šurp. Un saskaņā ar pravieša teikto viņš nāca precīzi saskaņā ar Vārdu, pilnīgi atbilstoši tam laikam.

255 Nu, paskatieties, kādā periodā dzīvojam mēs. Vai tad mēs nedzīvojam tieši tajā Sodomas laikā? Pavērojiet vēstnesi Ābrahāma grupai. Pavērojiet skaitļus, burtus un viņa vārda numeroloģiju. Jūs teiksiet: “Vārds neko nenožīmē.” Nekad neļaujiet, lai kāds jums to iestāsta. Kāpēc Viņš nomainīja Ābrama vārdu uz Ābrahāmu, Sāraju uz Sāru? Kāpēc Viņš nomainīja Sīmani uz Pēteri un visus tos pārējos? Redziet, tam ir nozīme. Tieši tā!

256 Tieši tāpēc es saku, lai jūs nekad nesauktu savu bērnu par “Rikiju” vai “Elvisu”, vai vēl kaut kā. *Elvis* nozīmē “kaķis”, bet *Rikijs* ir “žurka”. Redziet, kad jūs sakāt... Tieši tā. Par “Lesu” vai kā nu vēl, nekad nesaucat kādu no saviem bērniem šādi. Ja tas tā ir, ātri to mainiet. Jūs taču... Jūs, kas... Ja jūs ticat, ka es esmu Dieva kalps, nedodiet šim nabaga bērnam tādu vārdu. Saprotat? Nekādā gadījumā, dodiet viņam kādu citu vārdu, izņemot šādu. Ak! Man nevajadzēja novirzīties uz to, jo es esmu novirzījies no savas tēmas, bet es to pateicu, un tas arī viss. Es... Tā tas ar tevi notiek, tu nezini, kad tu to saki. Saprotat?

257 Viņi sauca Viņu par “dīvaini, zīlnieku, velnu, Belcebulu” un sacīja: “Viņš dara Sevi par Dievu.” Ak, vai!

258 Vai tad pravietis Jesaja neteica: “Viņu sauks par Visvareno Dievu.” Jesajas 9:6: “Un mums ir dzimis bērns, mums ir dots dēls, un valdība būs uz Viņa pleciem, un Viņa vārds būs Padomdevējs, Miera Valdnieks, Varenais Dievs, Mūžīgais Tēvs.” Tā tas ir! Arī Jāņa Evaņģēlijā 1:1: “Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs. Un Vārds tapa miesa un mājoja mūsu vidū.” Vai jūs tam ticat? Viņš nebija tikai... Viņš bija pravietis, bet Viņš bija vairāk nekā pravietis, Viņš bija Pravietis Dievs. Kāpēc Viņam bija jānāk?

259 Atcerieties, Viņš nāk trijos dēla vārdos. Vispirms Viņš nāca Cilvēka Dēla vārdā. Viņš nekad nesauca Sevi par Dieva Dēlu. Jūs to zināt. Redziet, Viņš nāca Cilvēka Dēlā, pravietī. Pats Jehova, Tēvs, nosauca Jeremiju par “cilvēka dēlu”; pravietis ir cilvēka dēls. Viņš nāca...

260 Vasarsvētku dienā Viņš atgriezās Svētā Gara veidā, kā pārdabisks Gars, un tagad Viņš ir Dieva Dēls.

261 Tūkstošgadu valstībā Viņš būs Dāvida Dēls, kas sēdēs Dāvida tronī. Redziet, Viņš nāca... Viņš ir Dieva Dēls, Cilvēka Dēls, Dāvida Dēls.

262 Ak, Bībele ir pilna ar šādiem tīrradņiem. Mēs nevaram tos visus izskatīt vienā vakarā. Bet šis patiešām šeit iederējās. Rītdiena var nekad neuzaust. Mēs varam būt prom pirms rītdienas. Varbūt es sludinu kādam cilvēkam, kurš būs miris, pirms atnāks rītdiena. Es pats varu būt prom, pirms atnāks rītdiena. Brāli, māsa, tas nav mīts, tie ir īsteni fakti! Mēs nezinām to laiku, kad mēs aiziesim, un, kad pēdējais elpas vilciens atstās tavu ķermeni, tev vairs nebūs iespēju. Dariet to uzreiz, negaidiet līdz rītam, var būt par vēlu.

263 Tagad ievērojiet, viņi izdarīja ar Viņu tieši tā, kā par to bija pareģojuši pravieši, tieši tā, kā viņi dara līdz pat šai dienai Lāodikejas periodā. Ja vēlaties to ieraudzīt, izlasiet Atklāsmes grāmatas 3. nodaļu: “Akli, kaili un nezina to. Noraidīdami Kristu...” Kad Viņš atkal sāk atklāties Sēklas veidā, tā pati sēkla, kas krita zemē, atgriežas, lai būtu Līgava; tieši kā Līgava un Līgavainis ir viena un tā pati miesa un asinis, tā pati kalpošana, tās pašas lietas, darīdama tieši to, ko darīja Viņš; Gars.

264 Un viņi atdarina un dara visu iespējamo, un ikvienam ir viņa mācību grāmata, un skrien, un dara visu ko. Un, ak, par tādām sajūtām jūs vēl neesat dzirdējuši. Un ošņā gaisu, saka: “Es saozu velnu,” un tamlīdzīgas lietas; tik nebībeliski, cik vien iespējams!

265 Un tas īstenais atrodas tieši viņu acu priekšā, bet viņi aiziet prom: “Viņi nepieder pie manas organizācijas.” Vai, vai, saprotiet, vienkārši aklais vada aklo. Vai viņi visi neiekritīs bedrē? Cilvēcisko konfesiju tradīciju apžilbināti, viņi ir izmetuši Viņu no savas draudzes tieši tā, kā Dievs to par viņiem bija pateicis Atklāsmes 3. nodaļā; kā parasti, kā pravietots.

266 Tagad paskatieties, kā Jēzus darīja Sevi zināmu šiem mācekļiem, un mēs beigsim. Šiem diviem mācekļiem, Kajafam...pareizāk, Kleopam un viņa draugam. Tātad ir notikusi augšāmcelšanās, tas rīts pēc augšāmcelšanās, pirmās augšāmcelšanās; kāds brīnišķīgs rīts, Jēzus ir piecēlies no mirušajiem un dzīvo starp Saviem ļaudīm. Kāda brīnišķīga doma!

267 Šodien Viņš ir tāds pats, kāds Viņš bija tajā dienā, jo Viņš ir tas pats vakar, šodien un... Un šodien Viņš atklāj sevi vairāk nekā jebkurā citā periodā kopš tās dienas; atnācis caur kviesi, stiebru un pelavu (tagad tas viss ir pagātnē), mēs atkal esam kviesī. Saprotiet, mēs atkal esam graudā.

268 Zināms kā... zināms... Paskatieties, kā Viņš atklājās tiem cilvēkiem, lūk, atcerieties – kā viņu Mesija (pirms mēs beidzam), kas bija apsolīts Vārdā tam periodam. Ievērojiet! Viņš parādījās, lai...tādā veidā, kā Viņš bija sacījis praviešiem. Ievērojiet: “Nesaprašas un sirdī lēnie ticēt, ka bija jāpiepildās visam, ko par Viņu bija rakstījuši pravieši.”

269 Paskaties uz Viņu! Viņš uzreiz atsaucas uz Dieva Vārdu. Viņš tur neiznāca un neteica: “Vai tad jūs Mani nepazīstat? Es esmu tas augšāmceltais Mesija.” Tā Viņš neteica. Redziet, Viņš vienkārši uzrādīja viņiem Rakstus tāpat, kā to darīja Jānis un visi pārējie. Saprotat? Viņš vienkārši... Viņiem pašiem tas bija jāuztver. Viņiem pašiem bija jāizspriež. Lūk, neaizmiedziet, izspriediet paši.

270 “Nesaprašas, sirdī lēnie ticēt, ka bija jāpiepildās visam, ko bija teikuši pravieši.” Kāds tas bija pārmetums viņiem, kuri apgalvoja, ka Viņu pazina! Saprotat?

271 Ievērojiet, kā Viņš pievērsās šim jautājumam. Kā jau es teicu pirms pāris minūtēm, Viņš neiznāca un neteica viņiem to šādi: “Vai tad jūs nezināt, ka Es esmu jūsu Mesija šim laikam? Vai jūs nezināt, ka tas esmu Es?” Īstens Dieva kalps nekad sevi neapliecina šādā veidā; to, kas Viņš ir, identificē Raksti. Protams. Bet Viņš pievērsa viņu uzmanību tam, kas saskaņā ar praviešu vārdiem bija jāgaida tajā Mesijas periodā. Vai jūs to redzat? Vērsās notikušajā: “Nesaprašas un sirdī lēnie ticēt, ka bija jāpiepildās visam, ko par Mesiju bija teikuši pravieši.”

272 Viņš, tāpat kā Jānis, ļāva, lai Viņu identificē Bībeles Vārds, to, kas Viņš bija priekš viņiem. Tam būtu vajadzējis padarīt šo jautājumu pietiekami skaidru. Ja Vārds bija Viņu identificējis, būtu bijis jābūt skaidram, ka Viņš ir tas apsolījums, uz kuru viņi skatījās. Viņi zināja, ka viņš bija...ka kādam bija jāiznāk uz skatuves tajā laikā.

273 Viņš taču pateica: “Atļaujiet Man parādīt jums, kam saskaņā ar Vārdu ir paredzēts īstenoties šinī dienā.”

274 Vai tad es šovakar nemēģinu jums teikt, vārds pa vārdam (pat attiecībā uz novietojumu, vietu, vārdiem, skaitļiem un visu pārējo, un visām zīmēm, laikiem un visu pārējo), ka mēs atrodamies tieši pēdējā laikā? Jūs noteikti saprotat, par ko es runāju. Saprotat? Skatieties! Tas ir tik skaidri, ka tam vairs nebūtu vajadzīgs vēl kāds apliecinājums. Kad Viņš bija šeit, uz zemes, Viņš teica: “Izpētiet Rakstus. Jūs domājat, ka jums tajos ir mūžīgā dzīvība, bet tie apliecina, kas Es esmu,” redziet, “kas Es esmu.”

275 Ievērojiet, ka Viņš sāka ar pravieti Mozu, kurš 5. Mozus 18:15 runā par pravieti. Es te skatos to Rakstu vietu, 5. Mozus 18:15 Mozus sacīja: “Tas Kungs, jūsu Dievs...”

276 Redziet, Dievs runāja ar viņu kalna virsotnē. Un, ak vai, dārdēja pārkonī, un viņi sacīja: “Lai Tas Kungs...lai Mozus runā, nevis Dievs, lai mēs neaizietu bojā.”

277 Dievs sacīja: “Viņi labi pateica. Es vairs ar viņiem šādi nerunāšu, bet Es celšu viņiem

pravieti.” Un tāds ir bijis Viņa vēstījums visos laikos. Tam ir jāatrisina šis jautājums arī beigās. Tā tam vienkārši ir jābūt, jo Tā Kunga Vārdam ir jānāk pie pravieša. Tas ir vienīgais veids, kā tas var atnākt. Ja tas šādi nenotiek, tad Dieva Vārds ir pārkāpts un sanāk, ka Viņš ir teicis kaut ko nepatiesu. Saprotat? Tas nekad neatnāk uz garīgo semināru, tas nāk pie pravieša! Un šis pravietis ir Dieva sūtīts, noteikts. Un kā gan jūs zināt, ka tas ir tā, nevis tas, ko saka cilvēki...

278 Mums ir bijuši Elijas un mēteļi, un viss pārējais, un apmetņi, un visvisādas muļķības, kas pārtapa par organizāciju, un viss pārējais.

279 Bet saskaņā ar Dieva apsolījumu uz šīs zemes atnāks īstens Dieva kalps, Dieva apliecināts (caur Viņa Vārdu, kas ir atbilde šai dienai), kurš sakārtos Līgavu (patiešāmniecīgu draudzes daļu) un paņems to augšā. Tā tas ir! Viņš stādīs priekšā: “Redzi, tas ir Viņš, par kuru Es runāju, kuram ir jānāk.”

280 Un viss, ko pravieši bija sacījuši par Viņu un par šo periodu, nu, noteikti būtu bijis interesanti dzirdēt Viņu to sakām. Vai jūs negribētu dzirdēt, kā Viņš to saka? “Viss, ko pravieši teica par...” Atcerieties, Viņš teica to, ko pravieši bija sacījuši par Viņu pašu, citējot Pats Sevi, to, ko Viņš bija teicis (jo Viņš bija Vārds), citēja to.

281 Ieklausīsimies tagad tajos vārdos, kurus Viņš citēja. Vai jūs gribētu dzirdēt, ko Viņš tiem sacīja? Vienkārši paturpināsim tagad viņu sarunu, un tad uzreiz beigsim.

282 Un tā, viņi bija informēti par visiem nesenajiem notikumiem saistībā ar krustā sišanu; kas bija noticis pie kapa un kapā un ka sievietes bija Viņu redzējušas, ka vēl kāds teica, ka ir redzējis Viņu, un tā tālāk. Viņš sacīja... Viņi to Viņam apstāstīja. Bet Viņš uzreiz sāka runāt Vārdu, citējot pats Sevi Vārdā:

“Lūk, paskaties Caharijas 12” (Viņš droši vien citēja Caharijas 11:12) “Jo Viņš tika pārdots par trīsdesmit sudraba gabaliem. Vai Mesija nebija jāpārdod par trīsdesmit sudraba gabaliem?”

“Psalmā 41:9 Viņš tika savu draugu nodots. Redzat?”

“Caharijas 13:7 – Savu mācekļu atstāts.”

“Psalmā 35:11 – viltus liecinieku apsūdzēts.”

Saskaņā ar Jesajas 53:7 Viņš klusēja savu apsūdzētāju priekšā, neatvēra savu muti.” (Ļoti labi.)

“Jesajas 50:6 Viņš tika pātagots.”

“22. Psalmā Viņš kļiedza uz krusta: 'Mans Dievs, kāpēc Tu esi Mani atstājis?' Es varu saskaitīt visus savus kaulus. Viņi ir caurduruši manas rokas un manas kājas.” (Paskatieties, par kādiem pravietojumiem Viņš varēja runāt!)

“Jesajas 9:5, Bērns mums ir piedzimis, jaunava taps grūta,” un tā tālāk.

“Un arī 22. Psalmā 18. pantā: tie sadalīja Viņa drēbes savā starpā.”

“Jesajas 7:14, jaunava taps grūta.”

“22. Psalmā 7-8, varbūt... Savu ienaidnieku nicināts un izsmiets” (kuriem būtu vajadzējis būt Viņa draugiem), Viņa ienaidnieki, draudze.

“Atkal 22. Psalmā – nevienam Viņa kaulam nebija jābūt salauzta, bet viņi caurdūra Viņa rokas un kājas.”

“Jesajas 53:12, nomira kopā ar ļaundariem.”

“Jesajas 53:9, sasists un apglabāts ar bagāto brāli.”

“16. Psalmā 10. pantā Viņš tika augšāmcelts no mirušajiem. Tā sacīja Dāvids: 'Es neļaušu Savam Svētajam redzēt trūdēšanu, un Es neatstāšu Viņa dvēseli ellē.' Viņš tika uzmodināts no mirušajiem.”

“Maleahija 3. nodaļa, Viņa vēstnesis bija Jānis Kristītājs.”

283 Nemaz nerunājot par visām tām līdzībām, ko Viņš būtu varējis aplūkot! Pat Īzāku, kas attēloja Viņu uz tā kalna, kur viņu aizveda tēvs Ābrahāms 1. Mozus 22. nodaļā.

284 Tieši tagad viņi sāka saprast, Kurš bija piepildījis tos Rakstus, kuros bija apsolījumi tai dienai. Tieši tad, kad kļuva jau vēls, viņi sāka redzēt. “Ak! Pagaidi! Vai zini ko!” Tad viņi saprata, ka viņu krustā sistais draugs Jēzus bija tas pravietis, kas bija apsolīts. Viņi zināja, jo... Redziet, viņi nebija informēti par Rakstiem.

285 “Bet, lūk, visas šīs lietas, kam bija jānotiek pie krusta, visas šīs lietas. Nesaprašas, sirdī lēnīe saprast visu, ko ir sacījuši pravieši, ka Mesija cietīs un ieies Savā godībā, un trešajā dienā augšāmcelsies.”

286 Viņi joprojām: “Ak, jā. Tā tas ir. Es teikšu, ka Viņš... Vai mūsu sirdis mūsos nedega,” sacīja viņi. Nav brīnums, ka viņu sirdis dega! Tie pravietojumi, kurus Viņš stāstīja, bija piepildījušies.

287 Tad viņi sāka saprast, ka viņu draugs, šis Cilvēks, ar kuru kopā viņi ēda, runāja, sarunājās, darbojās, makšķerēja, gulēja mežos, ka tas piepildīja katru apsolītās stundas Vārdu! Tur nu tas bija. Viņi bija nogājuši deviņus kilometrus; es domāju, ka viņiem tas šķita ļoti īss laiks, un viņi bija dzirdējuši sešu stundu garu sprediķi par apliecināto pravietojumu (nedaudz ilgāku, nekā mums bija šovakar, redziet). Tas bija brīdis, kad bija iestājusies vēla vakara stunda, bija atnākušas vakara gaismas.

288 Tas pats laiks ir tagad, draudze! Ir parādījušās vakara gaismas! Ebrejiem 13:8: “Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi.” Ak, notiekošais tiek izskaidrots caur pravietojumiem, tāpat kā šodien. Vakara gaisma, ko bija apsolījis Dieva pravietis Caharijas 14:7, var atkal atvērt patiesu ticīgo acis uz notikumiem, kas notiek šodien, kas ir pierādīts caur pravietojumiem, ka mēs atrodamies pēdējā laikā. Jēzus nāk.

289 Jau pats...

290 Viņš teica: “Tā būs diena, kuru nesauks ne par dienu, ne nakti.” Viņš teica: “Bet vakarā būs gaisma.” Un tā, ģeogrāfiski mēs zinām, ka saule uzlec austrumos un noriet rietumos. Lūk, pravietis sacīja: “Būs ilgs laikposms, kas būs drūms, tāds kā...to nevarētu nosaukt ne par dienu, ne par nakti; tā ir tāda kā tumša un drūma diena.”

291 Nu, kur uzcēlās Dēls? [Angļu valodā vārdi “saule” un “dēls” tiek izrunāti vienādi, tiek rakstīti “sun” un “son”-Tulk.] Tas bija tas Dēls, par kuru mēs runājam. Kā dabiskā saule uzlec austrumos un noriet rietumos, tas pats Dievs...pareizāk, tā pati saule. Un Dieva Dēls vispirms uzlēca austrumos, austrumu cilvēkiem.

292 Ko viņi darīja, kad Viņš aizgāja? Trīssimt gadus vēlāk viņi nodibināja savu pirmo organizāciju – Romas katoļu baznīcu. Pēc tam viņi pārdzīvoja tumšos viduslaikus un izkļuva no tiem. Ko viņi darīja tad? To pašu. Tā bija diena, ko diez vai varētu saukt par dienu vai nakti. Viņiem bija pietiekami daudz reliģisko noteikumu, un viņi ticēja, ka Viņš ir Dieva Dēls, un staigāja tajā gaismā, kas viņiem bija; viņi cēla savas baznīcas, būvēja slimnīcas, skolas un tā tālāk, un seminārus, viņi sūtīja savus bērnus uz skolām.

293 Bet pravietis pateica: “Pienākot vakara laikam, atkal būs gaisma. Dēls atkal kļūs redzams, būs gaisma.” Kas? Tā pati Saule, Dēls, kas tika atklāts miesā rīta laikā tur austrumos, atkal atklāsies vakara laikā.

294 Salīdziniet ar Lūkas Evaņģēliju 17:30: “Un tanī dienā, kā tas bija Sodomā dienās, pasaules stāvoklis, tā būs arī laikā, kad atklāsies Cilvēka Dēls.”

*Taču būs Gaisma vakara laikā,
Lai ceļu uz Godību atrastu tu.*

295 Ak vai! Ļautiņi, kur mēs atrodamies?

*Valstis šķeļas, un Israēls mostas,
Tās zīmes, kas teiktas mums Bībelē;
Pagānu Dienas ir skaitītas,
Tautas, šausmu pārņemtas (paskatieties, kā tā ieslīd jūrā!),
Ak, atgriezieties, izklīdušie, pie savējiem.*

*Izpirkšanas diena ir tuvu jau,
Cilvēku sirdis dreb bailēs;
Ar Dieva Garu piepildīts esi,
Lai lukturis tavs apgriezts un tīrs,
Lai skats tev uz augšu, izpirkšana ir tuvu jau. (Labāk dari tā.)*

296 Brāli, māsa, šis ir briesmīgs laiks. Ļemiet vērā to, kas ir pravietots, ņemiet vērā tās lietas, kas notiek. Ļemiet vērā visus pravietojumus, kas piepildās, tad mēs zinām, ko tas viss nozīmē. Tas nav kaut kāds fanātisms. Tas ir Dievs, kas precīzi, precīzi apstiprina Savu Vārdu. Tā Klints ir sista, draugi, skrieniet pie Tās, cik ātri vien varat. Pravietojumi apliecina to dienu, kurā mēs dzīvojam.

297 Nolieksim mūsu galvas. [Kāds brālis runā svešās mēlēs. Kāda māsa iztulko. Kāds brālis uz platformas saka: “Vai mēs varam vēl brītiņu būt mierīgi? Dievs ir runājis uz mums caur brāli Branhamu, un svaidījums ir uz brāļa Branhama, un viņš vēl nav beidzis, un...” [Pārtraukums lentas ierakstā-Tulk.]

298 Dārgais Dievs! Vai jūs apzināties šo dienu, kurā mēs dzīvojam, draugi? Vai jūs uzdrīkstētos strīdēties ar Dievu? Vai jūs teiksiet, ka Viņam nav taisnība, lai gan Viņš to ir pierādījis? Viņš izskaidro Sevi pats. Vai jūs gribat Viņam kalpot?

Un tā, ar noliektām galvām un noliektām sirdīm, brāli, māsa.

299 Varbūt šī ir mūsu pēdējā tikšanās reize. Varbūt mēs vairs nekad... Ja es šeit atgrieztos pēc gada, ja es vēl būtu dzīvs, daudzu no tiem, kas šodien ir šeit, vairs šeit nebūtu. Un man būs jāsatiekas ar jums uz tās Tiesas sola un jāatbild par visu, ko es jums šovakar teicu.

300 Dieva priekšā, kamēr esi pie veselā saprāta, vai tagad tu varētu izdarīt to Dieva dēļ? Ja tu zini, ka tu esi... Vienkārši paskaties uz sevi Dieva spogulī (Bībelē), lai kas tu nebūtu, un saki: “Es zinu, ka man vēl ir tālu, lai es būtu Dieva meita, redz, kāda es esmu. Es zinu, ka man vēl ir tālu, lai es būtu Dieva dēls, redz, kāds es esmu. Bet, Dievs, es negribu būt...es gribu tiekties uz to.” Es gribu, lai jūs paceļat savu roku pretīm Dievam, lai kas tu nebūtu, lai kur tu atrastos šajā ēkā: “Jā, es gribu būt Dieva dēls. Es gribu būt Dieva meita. Es gribu piepildīt visu, ko mans Kungs ir pavēlējis.” Tagad tu... Lai Dievs jūs svētī. Manuprāt, deviņdesmit procenti no auditorijas.

301 Tagad paklausies, mans draugs. Kā būtu, ja tu būtu dzīvojis tajos laikos, kad tu dzirdētu Jāņa sludināšanu? Kā būtu, ja tu būtu dzīvojis tajos laikos, kad Jēzus bija šeit? Kuru pusē tu būtu nostājies? Ja tu būtu dzīvojis, kad Jēzus... Atceries, ja Viņš...ja tu būtu dzīvojis toreiz, viss būtu tieši tāpat kā tagad. Tas pats Jēzus dara Sevi zināmu caur Savu Vārdu, saprotiet, un tas ir ļoti nepopulāri.

302 Bet atļaujiet man jums pateikt, ka... Es nemēģinu pateikt cilvēkiem, lai tie atstāj draudzi vai... Ak, es gribu, lai jūs ejat uz draudzi: “Neatstājiet savas sanāksmes.” Bet, lūk, ko es cenšos jums pateikt: “Lauzieties iekšā Debesu Valstībā.” Lai šīs lietas, pasaule, draudze...

303 Pentakosti, jūs kļūstat pārāk pasaulīgi. Jūs pārāk daudz pielīdzināties pasaulei. Tas ir tik viegli, jūs turpināt skatīties televīziju un visas šīs lietas, un tā, kā viņi to dara, un visu *to*, un tad negaidot... Semināri, skolas sāk iet uz kompromisu te un tur, un *tajā, tajā un šitajā* un negaidot... Tam šādi ir jānotiek. Pentakostu draudze, viņi ir bijuši mans lielākais atbalstītājs, es pret to neko nesaku. Bet tieši tāpēc es saucu: “Mani brāļi, ejiet ārā!” Pāvils... Jums vairs nav tādu sapulču kā agrāk. Cilvēki vairs nav tādi, kādi tie bija agrāk. Bet Jēzus Kristus ir tas pats, virzīsimies Viņā.

304 Un tā, jūs, ar paceltām rokām, atcerieties, ka tur tuksnesī tika satriekta kāda Klints, un tas

Avots joprojām ir atvērts šovakar. Viņu klints ir sista, Kristus, Viņš ir tā sistā Klints.

305 Un šovakar, cik man zināms, draudze varbūt... Aicināšanas laiks varbūt jau ir beidzies, es nezinu. Es to nevaru pateikt. Atcerieties, arī pēc Jēzus krustā sišanas ļaudis tieši tāpat turpināja rīkot sanāksmes. Un visi cilvēki, viņi nāks, viņi... Skatieties! Viņi tik turpinās sludināt un sacīs, ka viņi "tiek glābti" un visu pārējo, it kā... "Pasaule turpinās kā jau parasti," viņi saka. Bet tad jau būs par vēlu.

306 Kamēr vien tev ir iespēja, mans brāli, kamēr vien tev ir iespēja, mana māsa, ieej Dieva Valstībā. Lai ieietu, tev nav vajadzīgs nekas cits kā tīra ticība, lai ticētu Viņa Vārdam. Viņš ir tas Vārds! "Kungs Jēzu, es zinu, ka šobrīd skatos uz sevi Dieva Vārda spogulī; ak, cik daudz man ir trūkumu! Bet, dārgais Dievs, šovakar, šinī pirmdienas vakarā, šeit San Bernardīno, Kalifornijā, šajā auditorijā, tas...tas ir viss, kas man ir, Kungs, bet es atdošu to Tev. Vai Tu pieņemsi mani tādu, kāds es esmu, Kungs? Vai tu ļausi man ātri paglābties pie krusta? Es pat redzu vēstnešus. Es redzu laiku, es redzu izsaukšanu no Sodomas. Es redzu zīmes. Es redzu Ābrahāma grupu, kas saņem Gaismu. Es redzu to izpausmi, ka Jēzus atkal izpaužas tieši mūsu vidū, kā tas bija toreiz. Es redzu visu, ko Tu apsolīji. Es redzu atdarinātājus; es redzu, ka Tu tā teici: "Kā tas bija Mozus dienās," kā šie Jambres un Jannes atkal ir parādījušies, lai atdarinātu un tā arī paliktu tajā izgāztuvē, kurā viņi bija."

307 Redziet, viņi nespēja sekot Mozum Vārdā līdz galam un izvest tos bērnus tur tuksnesī, jo viņi bija saistīti ar Ēģipti. Viņi nespēja to izdarīt, lai gan viņi darīja tos pašus darbus, ko darīja viņš. Bet viņu neprāts kļuva redzams. Un Bībele saka, tas ir TĀ SAKA TAS KUNGS, ka tas atkal notiks pēdējās dienās.

308 Un jūs redzat to ar savām acīm, ja esat garīgi. Es...es nevaru to izskaidrot. Nav nepieciešams, ka es to izskaidroju. "Manas avis dzird Manu balsi." Iesim pie Viņa tagad, kamēr mums ir iespēja. Labi?

309 Ja jums ir vajadzīga Svētā Gara kristība, ja jums ir vajadzīga jauna nodošanās, jauna dzīve; tavs mācītājs tevi nenicinās, viņš tevi mīlēs par to. Vienkārši pilnībā atdod sevi Dievam šovakar, kamēr mēs esam šeit. Jā, es zinu, ka tas bija smagi, ievainojoši, dīvaini, bet es to nedaru, lai būtu aizskarošs, es to daru, lai būtu godīgs. Es to daru, jo es jūs mīlu, es mīlu Dievu, un es to daru, lai mēģinātu jums palīdzēt. Un es patiesi ticu, mans draugs, no visas sirds, ar visu savu ticību, es ticu, ka mans vēstījums nāk no Dieva. Tas jums ir pierādīts gadu gaitā.

310 Tagad paklausieties, atdodiet šodien visu, kas jums ir, visu, kas jums ir vajadzīgs. Es ar patiesu, atdevušos sirdi ticu, ka tad, ja tu vienkārši piecelsies kājās un pacelsi savas rokas uz Dievu, un pateiksi: "Dārgais Dievs, te nu es esmu. Ņem mani, Kungs. Es vairs necentīšos lietot savu prātu un pats savu skaidrojumu. Tavs Vārds saka, ka man ir jābūt svētam, ka man ir jāatdzimst no augšienes, ka man ir jābūt piepildītam ar Garu, un tad Gars mani vadīs visā Patiesībā. Dārgais Dievs, te nu es esmu, ved mani!" Vai tu izdarīsi vismaz to? Ja jūs to darīsi, paceliet savu roku, sakiet: "Es vēlos to darīt, es vēlos."

311 Tādā gadījumā visi piecelsimies kājās.

Tāds, kāds es esmu, man nav nekā,

Vien tas, ka Tavas Asinis par mani izlietas,

Un tas, ka mani Tu pie Sevis aicini,

Ak, Dieva Jērs... (Dieva vienīgās durvis) ...es nāku!

Nolieciet tagad malā visu savu darbu un visu pārējo, savu nogurumu, visu! Kā būtu, ja jūs tieši tagad mirtu?

Tāds, kāds es esmu, Tu mani pieņemsi,

Tu mani laipni uzņemsi un piedosi,

Jo es...

Vai jūs pacelsiet savu roku, kad dziedāsim šo pantu?

Tev apsolu, es ticēšu,

Ak, Dieva Jērs, es nāku, nāku es!

312 Un tā, kamēr ērgelniņš turpina spēlēt, lai katrs no mums...

313 Jaunie pusaudži, vai jūs vēlaties kļūt tādi paši kā tie, kas ir šeit, uz ielas, visi tie bandīti?

314 Māsa, vai tu gribi nēsāt īsus matus, kaut arī tavs nācariņa gods Dieva priekšā ir nēsāt garus matus? “Tas ir apkaunojoši, ja viņa apgriež savus matus.” Vai tu valkātu tos mini svārciņus un pārējo, ko viņas valkā šodien, to amorālo apģērbu, caur kuru uz ielas redzams tavs ķermenis? Vai tu zināji, ka katrs vīrietis, kas uz tevi skatās, savā sirdī pārkāpj laulību ar tevi? Un tu viņam sevi šādā veidā izrādi. Vai jūs, sievietes, zināt, jūs, kas krāsojaties, ka Bībelē ir tikai viena sieviete, kas krāsojās? Un Dievs izbaroja viņu suņiem. Izebele, vārds, kurš kopš tā laika ir bijis ienīsts to viņas izdarību dēļ. Vai jūs zinājāt, ka pravietis Elija bija tas, kurš to nolādēja un blāva uz viņu par to? Vai jūs zinājāt, ka Jānis Kristītājs bija tas, kurš kritizēja Hērodiju? Vai jūs... Jūs taču negribat būt kā šīs pasaules Holivuda. “Ja jūs mīlat pasauli vai šīs pasaules lietas, tad Dieva mīlestības nav jūsos.”

315 Brāli, draugs kalpotāj, nekas... Lūdzu, saprotiet mani, es esmu jūsu brālis. Vai jūs patiešām vēlaties būt saistīti, un jūs, kādas draudzes locekļi, (metodisti, baptisti, lai kas jūs nebūtu), vai jūs patiešām gribat turēties pie tās konfesijas, jo jūsu māte un vecmāmiņa turējās pie tās? Viņa no kaut kurienes iznāca, lai tajā ieietu, tāda bija tās dienas Gaisma; tāpat kā Noasa laikos. Tagad ir cits laiks.

316 Jūs sakāt: “Nu, man bija...”

317 Šī nav Vasarsvētku draudžu diena. Vasarsvētku draudžu periods ir beidzies. Pentakosti ir beigušies, tagad ir ražas novākšanas laiks. Saprotat? Pļaujas laikā labība... Ūdens jau ir izliets, graudi nogatavojas. Ieej graudā, mans mīļais brāli. Ieklausieties manī, ticiet man, ja jūs ticat, ka es esmu Dieva kalps; lai ikviens pats savā veidā noliec galvu pazemībā un pienes savu lūgšanu, ko mēs...ko mums vajag lūgt, un mēs to zinām: “Dievs, pieņem mani tādu, kāds es esmu.”

318 Un brāli, māsa, šovakar arī es nolieku sevi uz altāra: Dievs, izveido mani un padari mani citādāku. Dari kaut ko, Dievs, uztaisi mani pēc Sava prāta.

319 Vai jūs domājat, ka ir viegli stāvēt šeit un šādi daudzīt cilvēkus? Tas ir grūti. Bet bēdas man, ja es to nedaru.

320 Dārgais Dievs, kad šajos nopietnajos brīžos, šīs Bībeles lekcijas noslēgumā, šajā auditorijā noliecas galvas un sirdis, kad mēs redzam Svētā Gara apstiprinājumu, kurš atkal un atkal, un atkal ir satricinājis šo valsti ar lielām atmodām un zīmēm, un mēs zinām, ka kaut kam ir jāseko. Un tad mēs redzam, kā šie septiņi eņģeļi nokāpj tur uz Arizonas kalna virsotnes, un pat žurnāli to publicē visā valstī. Mēs redzam pašu Jēzu tur augšā debesīs, kas skatās lejā un saka to, Atklāsmes grāmatā 10:7, ka “septiņā eņģeļa vēstījumā šie zīmogi tiks atvērti, Dieva noslēpumi tiks darīti zināmi”; reformatori nenodzīvoja pietiekami ilgi, lai to atnestu. Un, lūk, šiem septiņiem zīmogiem, kas visu bija apzīmogojuši, tajā dienā ir jātiek atvērtiem. Redzot visas šīs lielās zīmes un brīnumus, kas ir notikuši, apstiprināti, pareģoti, pirms tie ir notikuši, un Tu ne reizi neesi mūs pievīlis, bet visu esi piepildījis tieši tā, kā tas bija pateikts.

321 Dārgais Dievs, mēs saprotam, ka Jēzus Kristus ir mūsu vidū. Mēs zinām, ka Viņš ir šeit. Viņš ir šeit šovakar, neredzamais Dievs ir šeit ar mums un var apstiprināt katru apsolījumu, ko Viņš ir devis Savā Vārdā. Kā Tu stāvēji un pierādīji viņiem, pagriezis muguru, tur pašā sākumā, pirms vēl atdarinātāji, tā teikt, vēl nebija izgājuši ringā, Kungs, jeb uzsākuši sacīkstes. Tu parādīji un pierādīji, un pravietoji, un precīzi pateici, kā tieši viss notiks, un mēs redzam, ka tas tā arī notika. Un, Tēvs Dievs, mēs zinām, ka tas nevar būt cilvēks – tas noteikti ir Dievs. Tāpēc mēs zinām, ka šovakar Tu esi šeit. Piedod mums mūsu grēkus.

322 Mīļais Dievs, Tu esi dziedinājis mūsu slimības, tagad piedod mūsu grēkus, Kungs, ka mēs

neesam bijuši tādi kristieši, kādiem mums vajadzētu būt, apliecinot, ka esam pilna Evaņģēlija vīrieši vai sievietes, bet te izrādās, ka mēs klibojam kā konfesionālas vistas. Palīdzi mums, dārgais Dievs, ņem mūs un sapurini ar Savu Svēto Garu. Un, ja mūsos ir kaut kas, kas nav līdzīgs Tev, izņem to no mums, Kungs. Un nostiprini mūsu kājas uz Dieva Svētā Vārda, un lai Svētais Gars ar uguni ienāk mūsu sirdīs un noņem visas neticības sārņus un šī perioda miegainumu; ak, lai mēs ceļamies un sapurināmieš. Dāvā to, Dievs! Attīri mūs! Izveido mūs! Uztaisi mūs! Dievs, dāvā to.

323 Ja šovakar, Kungs, šeit ir tādi, kas savā sirdī glabā to graudu, to Dieva gēnu, kas no pasaules radīšanas ir nolemts Dzīvībai, tad es zinu, Kungs, ka viņi noteikti dzirdēs šajā stundā. Tādēļ es lūdzu, Kungs, lai Tu piepildi viņu dvēseles un apgaismo viņus ar svaigu Svētā Gara kristību, un sūti viņus ceļā, priecīgus un laimīgus.

324 Kungs Dievs, viņi...es atdodu viņus Tev. Es nezinu, kas viņi ir, Tu zini. Es esmu atbildīgs tikai par Tava Vārda sludināšanu, Kungs, kad Tu to atklāj. Tu esi atbildīgs par visu pārējo: kur tā sēkla nokritīs. Es tikai izmētāju to. Kungs Dievs, es lūdzu, lai šovakar tā nokristu labā, auglīgā augsnē; lai daudzi to ierauga, Kungs, un kļūst par mirdzošiem kristiešiem šajās pēdējās dienās; lai tā varenā lieta, ko mēs gaidām, nāktu drīz. Dāvā to, Kungs. Un Tu paņemsi Savu draudzi, Savu Līgavu, un aizvedīsi viņu mājās. Mēs redzam, kā tas viss sakārtojas. Nāc, Kungs Jēzu. Mēs nododam to visu Tev Jēzus Kristus Vārdā, lai būtu rezultāti. Āmen.

Viņu mīlu es, Viņu mīlu es,

Jo Viņš pirmais mani mīlēja

Un Golgātā man glābšanu

Viņš nopirka.

325 Vai jūs Viņu mīlat? Nu, tad jums ir jāmīl vienam otru. Paspiediet viens otram roku, kad jūs to atkal dziedāsi.

Viņu mīlu es, Viņu mīlu es,

Jo Viņš pirmais mani mīlēja

Un Golgātā man glābšanu

Viņš...

326 Tagad slavēsim Viņu. Cik daudzi zina šo dziesmu?

Viņu es slavēšu, Viņu es slavēšu,

Slavēšu Jēru, kurš par grēcniekiem kauts;

Slavējiet Viņu, visi jūs ļaudis,

Jo Viņa Asinīs katrs traips ir zudis jau.

327 Nodiedzāsim to.

Viņu es slavēšu, Viņu es slavēšu,

Slavēšu Jēru, kurš par grēcniekiem kauts;

Slavējiet Viņu, visi jūs ļaudis,

Jo Viņa Asinīs katrs traips ir zudis jau.

328 Vai jūs nejutaties pilnībā attīrīti? Paceliet roku un sakiet: "Ak, tas liek man justies ļoti labi." Brāli, es mīlu šīs veco laiku dziesmas. Kā ar jums? Tās tik dziļi skar sirdi.

Viņu es slavēšu, Viņu es slavēšu,

Slavēšu Jēru, kurš par grēcniekiem kauts;

Slavējiet Viņu, visi jūs ļaudis,

Jo Viņa Asinīs katrs traips ir zudis jau.

329 Tagad vienkārši pacelsim rokas un slavēsim Dievu, ikviens no mums, katrs savā veidā.

330 Kungs Jēzu, mēs pateicamies Tev. Mēs Tevi slavējam, Kungs. Mēs Tevi slavējam par

ļaudīm, kas tika izsaukti no Bābeles. Mēs pateicamies Tev par Tava Dēla Jēzus Kristus Asinīm. Mēs pateicamies Tev, jo šajā mirklī Viņš dara mūs tīrus. Mēs lūdzam piedošanu par mūsu netaisnību, par mūsu muļķību, Kungs, par mūsu klupšanu tumsā. Ak, Dievs, lai mēs ceļamies un mirdzam, un staigājam vakara Gaismā, un esam augļi no tā Koka, kas aug vakara Gaismā. Dāvā to, dārgais Dievs. Mēs nododam sevi Tev Jēzus Kristus Vārdā.

331 Un tā, kamēr jūsu galvas ir noliektas, es atdošu jūs atbildīgajiem draudzes ganiem.

Pravietojumi izskaidro mūsdienu notikumus

(Modern Events Are Made Clear By Prophecy)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1965. gada 6. decembrī San Bernandīno, Kalifornijas štatā, ASV. Ieraksts ar numuru 65-1206 ilgst 1 stundu 57 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2023. gadā.